

3. Prezes zwołuje pierwsze posiedzenie Rady nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Na pierwszym posiedzeniu Rada przystępuje do realizacji czynności związanych z konkursem na stanowisko Prezesa.

Art. 27. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) pracownicy Biura dotychczasowego „Polskiego Komitetu Normalizacyjnego” stają się z mocy prawa pracownikami PKN; do pracowników tych stosuje się art. 23¹ Kodeksu pracy;
- 2) dotychczasowe „Normalizacyjne Komisje Problemowe” stają się komitetami technicznymi, w rozumieniu niniejszej ustawy;

3) mienie będące w zarządzie dotychczasowego „Polskiego Komitetu Normalizacyjnego” przechodzi w zarząd PKN.

Art. 28. Z dniem wejścia w życie ustawy zaprzestaje się prowadzenia zbioru norm branżowych; istniejące zbiory zostaną zarchiwizowane przez PKN.

Art. 29. Traci moc ustawa z dnia 3 kwietnia 1993 r. o normalizacji (Dz. U. z 1993 r. Nr 55, poz. 251, z 1995 r. Nr 95, poz. 471, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 2000 r. Nr 43, poz. 489 i Nr 110, poz. 1166 oraz z 2002 r. Nr 135, poz. 1145).

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1387

USTAWA

z dnia 12 września 2002 r.

o zmianie ustawy — Ordynacja podatkowa oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w § 1:

- w pkt 1 skreśla się wyraz „innych”,
- w pkt 4 skreśla się wyrazy „i 2”,

b) w § 2 skreśla się wyraz „innych”;

2) w art. 3:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) ustawach podatkowych — rozumie się przez to ustawy dotyczące podatków, opłat oraz niepodatkowych należności budżetowych określające podmiot, przedmiot opodatkowania, powstanie obowiązku podatkowego, podstawę opodatkowania, stawki podatkowe oraz regulujące prawa i obowiązki organów podatkowych, podatników, płatników i inkasentów, a także ich następców prawnych oraz osób trzecich,

2) przepisach prawa podatkowego — rozumie się przez to przepisy ustaw podatkowych

oraz przepisy wydanych na ich podstawie aktów wykonawczych,”

b) w pkt 3 w lit. c) skreśla się wyraz „inne”,

c) w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z wyjątkiem obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, oraz innych odliczeń stanowiących element konstrukcji tego podatku,”

d) dodaje pkt 7—9 w brzmieniu:

„7) zwrocie podatku — rozumie się przez to zwrot różnicy podatku lub zwrot podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, a także inne formy zwrotu podatku przewidziane w przepisach prawa podatkowego,

8) niepodatkowych należnościach budżetowych — rozumie się przez to niebędące podatkami i opłatami należności stanowiące dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych,

9) działalności gospodarczej — rozumie się przez to każdą działalność zarobkową w rozumieniu przepisów prawa działalności gospodarczej, wykonywanie wolnego zawodu, a także każdą inną działalność zarobkową wykonywaną we własnym imieniu i na własny lub cudzy rachunek, nawet gdy inne ustawy nie zaliczają tej działalności do dzia-

talności gospodarczej lub osoby wykonującej taką działalność — do przedsiębiorców.”;

3) po art. 3 dodaje się art. 3a w brzmieniu:

„Art. 3a. § 1. Jeżeli odrębne ustawy nie stanowią inaczej, deklaracje mogą być składane w formie elektronicznej.

§ 2. Deklaracja składana w formie elektronicznej powinna zawierać dane w ustalonym formacie elektronicznym, zawarte we wzorze deklaracji określonym w odrębnych przepisach, oraz powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, oraz z oznakowaniem przez wystawcę certyfikatu czasu, przy zachowaniu zasad przewidzianych w przepisach o podpisie elektronicznym.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Obowiązkiem podatkowym jest wynikająca z ustaw podatkowych nieskonkretyzowana powinność przymusowego świadczenia pieniężnego w związku z zaistnieniem zdarzenia określonego w tych ustawach.”;

5) art. 12—14 otrzymują brzmienie:

„Art. 12. § 1. Jeżeli początkiem terminu określonego w dniach jest pewne zdarzenie, przy obliczaniu tego terminu nie uwzględnia się dnia, w którym zdarzenie nastąpiło. Upływ ostatniego z wyznaczonej liczby dni uważa się za koniec terminu.

§ 2. Terminy określone w tygodniach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim tygodniu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu.

§ 3. Terminy określone w miesiącach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim miesiącu, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim miesiącu nie było — w ostatnim dniu tego miesiąca.

§ 4. Terminy określone w latach kończą się z upływem tego dnia w ostatnim roku, który odpowiada początkowemu dniowi terminu, a gdyby takiego dnia w ostatnim roku nie było — w dniu, który poprzedzałby bezpośrednio ten dzień.

§ 5. Jeżeli ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy.

§ 6. Termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało:

1) wysłane w formie elektronicznej, za poświadczeniem przedłożenia, do organu podatkowego lub do jednostki informatycznej obsługi administracji podatkowej,

2) nadane w polskiej placówce pocztowej albo złożone w polskim urzędzie konsularnym,

3) złożone przez żołnierza lub członka załogi statku morskiego w dowództwie jednostki wojskowej lub kapitanowi statku,

4) złożone przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego,

5) złożone przez osobę aresztowaną w administracji aresztu śledczego.

Art. 13. § 1. Organem podatkowym, stosownie do swojej właściwości, jest:

1) urząd skarbowy, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa — jako organ pierwszej instancji,

2) izba skarbowa — jako:

a) organ odwoławczy od decyzji urzędu skarbowego,

b) organ pierwszej instancji, na podstawie odrębnych przepisów,

c) organ odwoławczy od decyzji wydanej przez tę izbę w pierwszej instancji,

3) samorządowe kolegium odwoławcze — jako organ odwoławczy od decyzji wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty albo marszałka województwa.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych jest organem podatkowym — jako:

1) organ pierwszej instancji w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji, wznowienia postępowania, zmiany lub uchylecia decyzji, lub stwierdzenia jej wygaśnięcia — z urzędu,

2) organ odwoławczy od decyzji wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1.

§ 3. Organami podatkowymi wyższego stopnia są organy odwoławcze.

Art. 14. § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych:

1) sprawuje ogólny nadzór w sprawach podatkowych,

2) dąży do zapewnienia jednolitego stosowania prawa podatkowego przez organy podatkowe oraz organy kontroli skarbowej, dokonując w szczególności jego interpretacji, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów oraz Trybunału Konstytucyjnego.

§ 2. Interpretacjami, o których mowa w § 1 pkt 2, są interpretacje kierowane do organów podatkowych i organów kontroli skarbowej dotyczące problemów prawa podatkowego, z zastrzeżeniem § 4. Interpretacje są zamieszczane w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów oraz wiążą organy podatkowe i organy kontroli skarbowej.

§ 3. Zastosowanie się przez podatnika, płatnika lub inkasenta do interpretacji prawa podatkowego, o której mowa w § 2, nie może im szkodzić, jednakże nie zwalnia ich z obowiązku zapłaty podatku. W takim przypadku nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe, a postępowanie wszczęte w tych sprawach umarza się, nie nalicza się odsetek za zwłokę i nie ustala dodatkowego zobowiązania w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług — w zakresie wynikającym z zastosowania się do interpretacji. Zastosowanie się podatnika, płatnika lub inkasenta do interpretacji prawa podatkowego, o której mowa w § 2, może stanowić przesłankę do umorzenia zaległości podatkowych, zgodnie z art. 67, jeżeli zaległości te powstały na skutek zastosowania się do takiej interpretacji.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych nie dokonuje interpretacji przepisów prawa podatkowego w indywidualnych sprawach podatników, płatników lub inkasentów.”;

6) po art. 14 dodaje się art. 14a—14c w brzmieniu:

„Art. 14a. § 1. Stosownie do swojej właściwości urząd skarbowy lub wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa na pisemne zapytanie podatnika, płatnika lub inkasenta mają obowiązek udzielić pisemnej informacji o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w ich indywidualnych sprawach, w których nie toczy się postępowanie podatkowe lub kontrola podatkowa albo postępowanie przed sądem administracyjnym.

§ 2. Zapytanie, o którym mowa w § 1, składa się do właściwego urzędu

skarbowego lub wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starosty albo marszałka województwa. Składając zapytanie, podatnik, płatnik lub inkasent jest obowiązany do wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego oraz własnego stanowiska w sprawie.

§ 3. Informacja, o której mowa w § 1, zawiera ocenę prawną stanowiska pytającego z przytoczeniem przepisów prawa.

§ 4. Przepis art. 14 § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. Organy podatkowe, o których mowa w § 1, pisemne informacje o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w indywidualnych sprawach zamieszczają na stronie internetowej właściwej izby skarbowej bez podania danych identyfikujących podatnika.

Art. 14b. § 1. Urząd skarbowy przekazuje właściwej izbie skarbowej informację, o której mowa w art. 14a § 1, niezwłocznie po jej udzieleniu — do wiadomości oraz w celu sprawdzenia jej prawidłowości. Do informacji dołącza się zapytanie, o którym mowa w art. 14a § 1.

§ 2. Izba skarbowa obowiązana jest do dokonania zmiany udzielonej informacji, jeżeli stwierdzi, że jest ona nieprawidłowa.

§ 3. Przepisy art. 14 § 3 i art. 14a § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 14c. § 1. Do załatwienia zapytania, o którym mowa w art. 14a § 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 139 § 1 i 4, art. 140, art. 141, art. 169 § 1 i 2 oraz art. 170 § 1.

§ 2. Jeżeli zapytanie nie zostało uzupełnione w wyznaczonym terminie, organ podatkowy pozostawia je bez rozpatrzenia.”;

7) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. § 1. Jeżeli ustawy podatkowe nie stanowią inaczej, właściwość miejscową organów podatkowych ustala się według miejsca zamieszkania albo adresu siedziby podatnika, płatnika, inkasenta lub podmiotu wymienionego w art. 133 § 2.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych lub poszczególnych ka-

tegorii podatników, płatników lub inkasentów w sposób odmienny niż określony w § 1, uwzględniając w szczególności posiadanie miejsca zamieszkania lub siedziby za granicą, miejsce uzyskiwania dochodów oraz miejsce położenia przedmiotu opodatkowania.”;

8) po art. 17 dodaje się art. 17a w brzmieniu:

„Art. 17a. Organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawie orzeczenia o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej jest organ podatkowy właściwy dla podatnika, płatnika lub inkasenta.”;

9) w art. 18 w § 1 wyrazy „do końca okresu rozliczeniowego” zastępuje się wyrazami „za ten okres rozliczeniowy”;

10) po art. 18 dodaje się art. 18a i 18b w brzmieniu:

„Art. 18a. Jeżeli po zakończeniu roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego nastąpi zdarzenie powodujące zmianę właściwości miejscowej organu podatkowego, organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach dotyczących poprzednich lat podatkowych lub innych okresów rozliczeniowych jest organ właściwy po zaistnieniu tych zdarzeń, z zastrzeżeniem art. 18b.

Art. 18b. Organy podatkowe właściwe w dniu wszczęcia postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej pozostają właściwe w sprawie, której to postępowanie lub kontrola dotyczy, chociażby w trakcie postępowania lub kontroli nastąpiło zdarzenie powodujące zmianę właściwości.”;

11) w art. 19:

a) dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) między wójtem, burmistrzem (prezydentem miasta), starostą albo marszałkiem województwa a urzędem skarbowym — sąd administracyjny,”

b) po § 1 dodaje się § 2 i 3 w brzmieniu:

„§ 2. Spór o właściwość rozstrzyga się, w drodze postanowienia, na wniosek organu będącego stroną sporu.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, wniosek o rozstrzygnięcie sporu urząd skarbowy wnosi za pośrednictwem właściwej izby skarbowej.”;

12) w art. 21:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że podatnik, mimo ciążyącego na nim obowiązku, nie zapłacił

w całości lub w części podatku, nie złożył deklaracji albo że wysokość zobowiązania podatkowego jest inna niż wykazana w deklaracji, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość zobowiązania podatkowego.”;

b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi, że podatnik w złożonej deklaracji wykazał zwrot podatku w wysokości wyższej od należnej, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość zwrotu podatku.”;

c) w § 4 wyrazy „Przepis § 3” zastępuje się wyrazami „Przepisy § 3 i art. 53a”;

13) po art. 21 dodaje się art. 21a w brzmieniu:

„Art. 21a. Podatnik, który zamierza skorzystać z ulgi podatkowej, której warunkiem, określonym w odrębnych przepisach, jest brak zaległości podatkowych, może złożyć wnioski do właściwego organu podatkowego o przeprowadzenie postępowania podatkowego. Do wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego przepis art. 21 § 3 stosuje się odpowiednio.”;

14) w art. 22:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, może zwolnić płatnika z obowiązku pobrania podatku, jeżeli:

1) pobranie podatku zagraża ważnym interesom podatnika, a w szczególności jego egzystencji, lub

2) podatnik uprawdopodobni, że pobrany podatek byłby niewspółmiernie wysoki w stosunku do podatku należnego za rok podatkowy lub inny okres rozliczeniowy.”;

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, może ograniczyć pobór zaliczek na podatek, jeżeli podatnik uprawdopodobni, że zaliczki obliczone według zasad określonych w ustawach podatkowych byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do podatku należnego od dochodu przewidywanego na dany rok podatkowy.”;

c) w § 6 po wyrazach „§ 2” dodaje się wyrazy „i 2a”;

15) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. § 1. Organ podatkowy określa podstawę opodatkowania w drodze oszacowania, jeżeli:

1) brak jest ksiąg podatkowych lub innych danych niezbędnych do jej określenia lub

- 2) dane wynikające z ksiąg podatkowych nie pozwalają na określenie podstawy opodatkowania, lub
- 3) podatnik naruszył warunki uprawniające do korzystania ze zryczałtowanej formy opodatkowania.
- § 2. Organ podatkowy odstąpi od określenia podstawy opodatkowania w drodze oszacowania, jeżeli dane wynikające z ksiąg podatkowych, uzupełnione dowodami uzyskanymi w toku postępowania, pozwalają na określenie podstawy opodatkowania.
- § 3. Podstawę opodatkowania określa się w drodze oszacowania, stosując następujące metody:
- 1) porównawczą wewnętrzną — polegającą na porównaniu wysokości obrotów w tym samym przedsiębiorstwie za poprzednie okresy, w których znana jest wysokość obrotu,
 - 2) porównawczą zewnętrzną — polegającą na porównaniu wysokości obrotów w innych przedsiębiorstwach prowadzących działalność o podobnym zakresie i w podobnych warunkach,
 - 3) remanentową — polegającą na porównaniu wartości majątku przedsiębiorstwa na początku i na końcu okresu, z uwzględnieniem wskaźnika szybkości obrotu,
 - 4) produkcyjną — polegającą na ustaleniu zdolności produkcyjnej przedsiębiorstwa,
 - 5) kosztową — polegającą na ustaleniu wysokości obrotu na podstawie wysokości kosztów poniesionych przez przedsiębiorstwo, z uwzględnieniem wskaźnika udziałów tych kosztów w obrocie,
 - 6) udziału dochodu w obrocie — polegającą na ustaleniu wysokości dochodów ze sprzedaży określonych towarów i wykonywania określonych usług, z uwzględnieniem wysokości udziału tej sprzedaży (wykonanych usług) w całym obrocie.
- § 4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, gdy nie można zastosować metod, o których mowa w § 3, organ podatkowy może w inny sposób oszacować podstawę opodatkowania.
- § 5. Określenie podstawy opodatkowania w drodze oszacowania powinno zmierzać do określenia jej w wysokości zbliżonej do rzeczywistej podstawy opodatkowania. Organ podatkowy, określając podstawę opodatkowania w drodze oszacowania, uzasadnia wybór metody oszacowania.”;
- 16) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:
- „Art. 23a. § 1. Jeżeli podstawa opodatkowania została określona w drodze oszacowania, a podatnik jest zobowiązany do wpłaty zaliczek na podatek, organ podatkowy określa wysokość zaliczek, za okres, za który podstawa opodatkowania została oszacowana, proporcjonalnie do wysokości zobowiązania podatkowego za cały rok podatkowy lub inny okres rozliczeniowy. Przepis art. 53a stosuje się odpowiednio.
- § 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii właściwych organizacji samorządu społeczno-zawodowego i gospodarczego, może określić, w drodze rozporządzenia, dla niektórych rodzajów działalności gospodarczej uproszczone normy służące oszacowaniu podstawy opodatkowania uwzględniające wskaźnik zyskowności, liczbę zatrudnionych pracowników, koszty ich zatrudnienia oraz koszty zakupu materiałów.”;
- 17) w art. 24 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:
- „§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w przypadku naruszenia przez podatnika warunków uprawniających do korzystania ze zryczałtowanej formy opodatkowania.”;
- 18) po art. 24 dodaje się art. 24a i 24b w brzmieniu:
- „Art. 24a. § 1. Organy podatkowe i organy kontroli skarbowej, dokonując ustalenia treści czynności prawnej, uwzględniają zgodny zamiar stron i cel czynności, a nie tylko dosłowne brzmienie oświadczeń woli złożonych przez strony czynności.
- § 2. Jeżeli strony, dokonując danej czynności prawnej, ukryły inną czynność prawną, organy podatkowe i organy kontroli skarbowej wywodzą skutki podatkowe z ukrytej czynności prawnej.
- Art. 24b. § 1. Organy podatkowe i organy kontroli skarbowej, rozstrzygając sprawy podatkowe, pomina skutki podatkowe czynności prawnych, jeżeli udowodnią, że z dokonania tych czynności nie można było oczekiwać innych istotnych korzyści niż wynikające z obniżenia wysokości zobowiązania podatkowego, zwiększenia straty, podwyższenia nadpłaty lub zwrotu podatku.

- § 2. Jeżeli strony, dokonując czynności prawnej, o której mowa w § 1, osiągnęły zamierzony rezultat gospodarczy, dla którego odpowiednia jest inna czynność prawna lub czynności prawne, skutki podatkowe wywodzi się z tej innej czynności prawnej lub czynności prawnych.”;
- 19) skreśla się art. 27;
- 20) w art. 28 w § 4 wyrazy „dochody gminy” zastępuje się wyrazami „dochody, odpowiednio, budżetu gminy, powiatu lub województwa”;
- 21) w art. 29 § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. Skutki prawne ograniczenia, zniesienia, wyłączenia lub ustania wspólności majątkowej nie odnoszą się do zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem:
- 1) zawarcia umowy o ograniczeniu lub wyłączeniu ustawowej wspólności majątkowej,
 - 2) zniesienia wspólności majątkowej prawomocnym orzeczeniem sądu,
 - 3) ustania wspólności majątkowej w przypadku ubezwłasnowolnienia małżonka,
 - 4) uprawomocnienia się orzeczenia sądu o separacji.”;
- 22) art. 30 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 30. § 1. Płatnik, który nie wykonał obowiązków określonych w art. 8, odpowiada za podatek niepobrany lub podatek pobrany a niewpłacony.
- § 2. Inkasent, który nie wykonał obowiązków określonych w art. 9, odpowiada za podatek pobrany a niewpłacony.
- § 3. Płatnik lub inkasent odpowiada za należności wymienione w § 1 lub 2 całym swoim majątkiem.
- § 4. Jeżeli w postępowaniu podatkowym organ podatkowy stwierdzi okoliczność, o której mowa w § 1 lub 2, organ ten wydaje decyzję o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta, w której określa wysokość należności z tytułu niepobranego lub pobranego, a niewpłaconego podatku.
- § 5. Przepisów § 1—4 nie stosuje się, jeżeli odrębne przepisy stanowią inaczej albo jeżeli podatek nie został pobrany z winy podatnika; w tych przypadkach organ podatkowy wydaje decyzję o odpowiedzialności podatnika.
- § 6. Decyzję, o której mowa w § 4 i 5, organ podatkowy może wydać również po zakończeniu roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego.”;
- 23) w art. 32:
- a) § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Płatnicy i inkasenci obowiązani są przechowywać dokumenty związane z poborem lub inkasem podatków do czasu upływu terminu przedawnienia zobowiązania płatnika lub inkasenta.”,
- b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:
- „§ 1a. W razie likwidacji lub rozwiązania osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej podmiot dokonujący likwidacji lub rozwiązania zawiadamia pisemnie właściwy organ podatkowy, nie później niż w ostatnim dniu istnienia osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, o miejscu przechowywania dokumentów związanych z poborem lub inkasem podatku.”;
- 24) art. 33 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 33. § 1. Zobowiązanie podatkowe przed terminem płatności może być zabezpieczone na majątku podatnika, a w przypadku osób pozostających w związku małżeńskim także na majątku wspólnym, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że nie zostanie ono wykonane, a w szczególności gdy podatnik nie uiszcza wymagalnych zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym i dokonuje czynności, których skutkiem jest utrata prawa własności do majątku. W przypadku zabezpieczenia na majątku wspólnym małżonków przepis art. 29 § 2 stosuje się odpowiednio.
- § 2. Zabezpieczenia w okolicznościach wymienionych w § 1 można dokonać również w toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej, przed wydaniem decyzji:
- 1) ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego,
 - 2) określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
 - 3) określającej wysokość zwrotu podatku.
- § 3. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 2, zabezpieczeniu, z zastrzeżeniem art. 54 § 1 pkt 1, podlega również kwota odsetek za zwłokę należnych od zobowiązania na dzień wydania decyzji o zabezpieczeniu.
- § 4. W przypadku, o którym mowa w § 2, organ podatkowy na podstawie posiadanych danych co do wysokości podstawy opodatkowania określa w decyzji o zabezpieczeniu:
- 1) przybliżoną kwotę zobowiązania podatkowego, jeżeli zabezpiecze-

nie następuje przed wydaniem decyzji, o której mowa w § 2 pkt 1,

- 2) przybliżoną kwotę zobowiązania podatkowego oraz kwotę odsetek za zwłokę należnych od tego zobowiązania na dzień wydania decyzji o zabezpieczeniu, jeżeli zabezpieczenie następuje przed wydaniem decyzji, o której mowa w § 2 pkt 2.

§ 5. Zabezpieczenie następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

25) po art. 33 dodaje się art. 33a—33c w brzmieniu:

„Art. 33a. § 1. Decyzja o zabezpieczeniu wygasa:

- 1) po upływie 14 dni od dnia doręczenia decyzji ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego,
- 2) z dniem doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
- 3) z dniem doręczenia decyzji określającej wysokość zwrotu podatku.

§ 2. Wygaśnięcie decyzji o zabezpieczeniu nie narusza zarządzenia zabezpieczenia wydanego na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 33b. Przepis art. 33 stosuje się odpowiednio do zabezpieczenia na majątku:

- 1) płatnika lub inkasenta; decyzja o zabezpieczeniu wygasa z dniem doręczenia decyzji o odpowiedzialności podatkowej,
- 2) osób, o których mowa w art. 115, 116 i 116a, odpowiadających za zaległości podatkowe spółki lub innej osoby prawnej, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że zobowiązanie nie zostanie przez spółkę lub inną osobę prawną wykonane, a w szczególności gdy spółka lub inna osoba prawna nie uiszcza wymagalnych zobowiązań o charakterze publicznoprawnym i dokonuje czynności, których skutkiem jest utrata prawa własności do majątku; decyzja o zabezpieczeniu wygasa, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna.

Art. 33c. Przepisy art. 33 § 2 pkt 2, § 4 pkt 2 oraz art. 33a § 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio do decyzji określającej wysokość odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 53a.”;

26) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. § 1. Skarbowi Państwa i jednostce samorządu terytorialnego przysługuje hipoteka na wszystkich nieruchomościach

podatnika, płatnika, inkasenta, następcy prawnego lub osób trzecich z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 2, a także z tytułu zaległości podatkowych w podatkach stanowiących ich dochód oraz odsetek za zwłokę od tych zaległości, zwana dalej „hipoteką przymusową”.

§ 2. W zakresie zobowiązań podatkowych stanowiących dochód jednostki samorządu terytorialnego pobieranych przez urzędy skarbowe wniosek o wpis hipoteki przymusowej do sądu składa właściwy urząd skarbowy.

§ 3. Przedmiotem hipoteki przymusowej może być:

- 1) część ułamkowa nieruchomości, jeżeli stanowi udział podatnika,
- 2) nieruchomość stanowiąca przedmiot współwłasności łącznej podatnika i jego małżonka,
- 3) nieruchomość stanowiąca własność współnika spółki cywilnej, z tytułu zaległości podatkowych spółki.

§ 4. Przedmiotem hipoteki przymusowej jest również:

- 1) użytkowanie wieczyste,
- 2) spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego,
- 3) spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego,
- 4) prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej,
- 5) wierzytelność zabezpieczona hipoteką.

§ 5. Do hipotek określonych w § 3 i 4 stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące hipoteki na nieruchomości.

§ 6. Przepisy § 2—5 stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatnika, inkasenta, następcy prawnego lub osób trzecich.”;

27) w art. 35 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Podstawą wpisu hipoteki przymusowej jest:

- 1) doręczona decyzja:
 - a) ustalająca wysokość zobowiązania podatkowego,
 - b) określająca wysokość zobowiązania podatkowego,
 - c) określająca wysokość odsetek za zwłokę,
 - d) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta,
 - e) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej,

- f) o odpowiedzialności spadkobiercy,
g) określająca wysokość zwrotu podatku,
2) tytuł wykonawczy lub zarządzenie zabezpieczenia, jeżeli może być wystawione, na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji bez wydawania decyzji, o której mowa w pkt 1.”;
- 28) w art. 36 w § 2 po wyrazie „bankowego” kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy „w tym przypadku o pierwszeństwie zaspokojenia decyduje kolejność wniosków o dokonanie wpisu.”;
- 29) w art. 38 w § 1 wyrazy „płatnika lub inkasenta” zastępuje się wyrazami „płatnika, inkasenta, następców prawnych oraz osób trzecich odpowiadających za zaległości podatkowe”;
- 30) w art. 39 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. W toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej podatnik, płatnik, inkasent, współnicy spółki cywilnej lub inne osoby trzecie odpowiadające za zaległości podatkowe na żądanie organu podatkowego obowiązani są do wyjawienia nieruchomości oraz przysługujących im praw majątkowych, które mogą być przedmiotem hipoteki, jeżeli zachodzą przesłanki dokonania zabezpieczenia.”;
- 31) art. 41 otrzymuje brzmienie:
„Art. 41. § 1. Skarbowi Państwa i jednostkom samorządu terytorialnego z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 2, a także z tytułu zaległości podatkowych stanowiących ich dochód oraz odsetek za zwłokę od tych zaległości przysługuje zastaw skarbowy na wszystkich będących własnością podatnika oraz stanowiących współwłasność łączną podatnika i jego małżonka rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, jeżeli wartość poszczególnych rzeczy lub praw wynosi w dniu ustanowienia zastawu co najmniej 10 000 zł, z zastrzeżeniem § 2.
§ 2. Zastawem skarbowym nie mogą być obciążone rzeczy lub prawa majątkowe niepodlegające egzekucji oraz mogące być przedmiotem hipoteki.
§ 3. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatników lub inkasentów, następców prawnych oraz osób trzecich odpowiadających za zaległości podatkowe.”;
- 32) w art. 42 po § 4 dodaje się § 5—7 w brzmieniu:
„§ 5. Zastaw skarbowy wygasa:
1) z mocy prawa z dniem wygaśnięcia zobowiązania podatkowego albo
2) z dniem wykreślenia wpisu z rejestru zastawów skarbowych, albo
3) z dniem egzekucyjnej sprzedaży przedmiotu zastawu.
§ 6. O dokonaniu wpisu oraz wykreśleniu zastawu skarbowego urząd skarbowy zawiadamia podatnika, płatnika lub inkasenta, następcę prawnego lub osobę trzecią odpowiadającą za zaległości podatkowe, z zastrzeżeniem art. 42a § 2.
§ 7. Zaspokojenie z przedmiotu zastawu skarbowego następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;
- 33) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:
„Art. 42a. § 1. Wykreślenie wpisu z rejestru zastawów skarbowych następuje, jeżeli rzecz lub prawo obciążone zastawem skarbowym w dniu jego ustanowienia nie stanowiły własności podatnika, płatnika, inkasenta, następcy prawnego lub osoby trzeciej odpowiadającej za zaległości podatkowe. Wniosek o wykreślenie wpisu składa się w terminie 7 dni od dnia, w którym osoba powołująca się na swoje prawo własności powzięła wiadomość o ustanowieniu zastawu.
§ 2. W sprawie wykreślenia wpisu z rejestru zastawów skarbowych w przypadku określonym w § 1 wydaje się decyzję.”;
- 34) w art. 44:
a) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Wpis zastawu skarbowego do rejestru dokonywany jest na podstawie doręczonej decyzji:
1) ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego,
2) określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
3) określającej wysokość odsetek za zwłokę,
4) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta,
5) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej,
6) o odpowiedzialności spadkobiercy,
7) określającej wysokość zwrotu podatku.”,
b) po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do należności przypadających od płatników lub inkasentów.”;
- 35) w art. 46 po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:
„§ 2a. Wydanie wypisu, o którym mowa w § 1, nie narusza przepisów o tajemnicy skarbowej.”;

36) w art. 47 w § 4a wyrazy „właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego wyznaczyć” zastępuje się wyrazami „organ stanowiący właściwej jednostki samorządu terytorialnego wyznaczyć”;

37) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. § 1. Organ podatkowy, na wniosek podatnika, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika lub interesem publicznym może:

- 1) odroczyć termin płatności podatku lub rozłożyć zapłatę podatku na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę,
- 3) odraczać inne terminy przewidziane w przepisach prawa podatkowego, z wyjątkiem terminów określonych w art. 68—71, art. 77 § 1—3, art. 79 § 2, art. 80 § 1, art. 87 § 3 i 4, art. 88 § 1 i art. 118.

§ 2. Przepisy § 1 pkt 1 i 2 stosuje się również do należności przypadających od płatników lub inkasentów. Przepis § 1 pkt 3 stosuje się odpowiednio do terminów dotyczących płatników lub inkasentów.

§ 3. Odraczanie terminu płatności podatku lub rozkładanie na raty zapłaty podatku oraz odraczanie lub rozkładanie na raty zapłaty zaległości podatkowej, na wniosek będącego przedsiębiorcą podatnika, płatnika lub inkasenta, następuje zgodnie z przepisami o warunkach dopuszczalności i nadzorowaniu pomocy publicznej dla przedsiębiorców.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, właściwość rzeczową organów podatkowych w sprawach, o których mowa w § 1 i 2, uwzględniając wysokość kwoty, która może być przedmiotem odroczenia lub rozłożenia na raty, oraz terminy wpłat.”;

38) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. § 1. W razie wydania decyzji na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 lub pkt 2 nowym terminem płatności jest dzień, w którym, zgodnie z decyzją, powinna nastąpić zapłata odroczonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę albo poszczególnych rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę.

§ 2. Jeżeli w terminie określonym w decyzji podatnik nie dokonał zapłaty odro-

czonego podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę lub nie zapłacił którejkolwiek z rat, na jakie został rozłożony podatek lub zaległość podatkowa wraz z odsetkami za zwłokę, terminem płatności podatku lub zaległości podatkowej objętej odroczeniem lub ratą staje się odpowiednio termin określony w art. 47 § 1—3.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do odroczonego lub rozłożonego na raty należności płatników lub inkasentów.”;

39) w art. 50 wyrazy „art. 76 § 1, art. 78 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 77 § 1, art. 79 § 2”;

40) w art. 51 w § 2 wyrazy „art. 23 § 4” zastępuje się wyrazami „art. 23a § 1”;

41) w art. 52 w § 1:

a) w pkt 1 wyrazy „art. 74 § 2” zastępuje się wyrazami „art. 73 § 2”;

b) w pkt 2 po wyrazie „należnej” dodaje się wyrazy „lub został on zaliczony na poczet zaległości podatkowej albo bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych”;

42) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Art. 53. § 1. Od zaległości podatkowych, z zastrzeżeniem art. 54, naliczane są odsetki za zwłokę.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do należności, o których mowa w art. 52 § 1, oraz do nieuregulowanych w terminie zaliczek na podatek, w części przekraczającej wysokość podatku należnego za rok podatkowy.

§ 3. Odsetki za zwłokę nalicza podatnik, płatnik, inkasent, następca prawny lub osoba trzecia odpowiadająca za zaległości podatkowe, z zastrzeżeniem art. 48 § 1 pkt 2 i 3, art. 53a, art. 62 § 4, art. 66 § 5 i art. 76a § 1.

§ 4. Odsetki za zwłokę naliczane są od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności podatku lub terminu, w którym płatnik lub inkasent był obowiązany dokonać wpłaty podatku na rachunek organu podatkowego.

§ 5. W przypadkach, o których mowa w art. 52 § 1, odsetki za zwłokę naliczane są odpowiednio od dnia:

1) zwrotu nadpłaty, zwrotu podatku, zwrotu oprocentowania lub zaliczenia na poczet zaległości podatkowych lub na poczet bieżących lub przyszłych zobowiązań podatkowych,

2) pobrania wynagrodzenia.”;

43) po art. 53 dodaje się art. 53a w brzmieniu:

„Art. 53a. Jeżeli w postępowaniu podatkowym po zakończeniu roku podatkowego lub innego okresu rozliczeniowego organ podatkowy stwierdzi, że podatnik mimo ciążącego na nim obowiązku nie zapłacił zaliczek na podatek w całości lub w części, nie złożył deklaracji albo wysokość zaliczek jest inna niż wykazana w deklaracji, organ podatkowy wydaje decyzję, w której określa wysokość odsetek za zwłokę, przyjmując prawidłową wysokość zaliczek na podatek, jeżeli ich wysokość jest inna niż wykazana w deklaracji, a także w razie braku deklaracji.”;

44) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. § 1. Odsetek za zwłokę nie nalicza się:

- 1) za okres zabezpieczenia, od zabezpieczonej kwoty zobowiązania, jeżeli objęte zabezpieczeniem środki pieniężne, w tym kwoty uzyskane ze sprzedaży objętych zabezpieczeniem rzeczy lub praw, zostały zaliczone na poczet zaległości podatkowych,
- 2) za okres od dnia następnego po upływie terminu, o którym mowa w art. 227 § 1, do dnia otrzymania odwołania przez organ odwoławczy,
- 3) za okres od dnia następnego po upływie terminu, o którym mowa w art. 139 § 3, do dnia doręczenia decyzji organu odwoławczego, jeżeli decyzja organu odwoławczego nie została wydana w terminie, o którym mowa w art. 139 § 3,
- 4) w przypadku zawieszenia postępowania z urzędu — od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania do dnia doręczenia postanowienia o podjęciu zawieszono postępowania,
- 5) od zaległości z tytułu podatków stanowiących dochody budżetu państwa, jeżeli wysokość odsetek nie przekraczałyby trzykrotności wartości opłaty dodatkowej pobieranej przez „Pocztę Polską” za polecenie przesyłki listowej,
- 6) za okres od dnia wszczęcia kontroli podatkowej do dnia doręczenia decyzji w sprawie, która była przedmiotem kontroli podatkowej, jeżeli postępowanie podatkowe nie zostało wszczęte w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia kontroli,
- 7) za okres od dnia wszczęcia postępowania podatkowego do dnia do-

ręczenia decyzji organu pierwszej instancji, jeżeli decyzja nie została doręczona w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania,

8) w zakresie przewidzianym w odrębnych ustawach.

§ 2. Przepisu § 1 pkt 3 i 7 nie stosuje się, jeżeli do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczyniła się strona lub jej przedstawiciel lub opóźnienie powstało z przyczyn niezależnych od organu.

§ 3. Przepisy § 1 pkt 2, 3, 6 i 7 stosuje się również w razie uchylenia decyzji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia oraz stwierdzenia nieważności decyzji.

§ 4. Przepis § 1 pkt 1 stosuje się odpowiednio w razie przeniesienia na poczet zobowiązań podatkowych zajętych uprzednio rzeczy lub praw majątkowych.”;

45) w art. 56 w § 1 wyrazy „przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego” zastępuje się wyrazami „zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim”;

46) w art. 57:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W decyzji wydanej na podstawie art. 48 § 1 pkt 1 lub pkt 2, dotyczącej podatków stanowiących dochód budżetu państwa, organ podatkowy ustala opłatę prolongacyjną od kwoty podatku lub zaległości podatkowej.”,

b) w § 4 wyrazy „art. 49 § 2” zastępuje się wyrazami „art. 49 § 2 i 3 oraz art. 55 § 2”,

c) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Organ podatkowy może odstąpić od ustalenia opłaty prolongacyjnej, jeżeli wydanie decyzji, o której mowa w § 1, następuje w związku z postępowaniem układowym lub na podstawie odrębnych ustaw.”,

d) w § 7 po wyrazie „podatków” dodaje się wyrazy „oraz zaległości podatkowych”,

e) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Przepisy § 1—4 i 7 stosuje się również do odroczonej lub rozłożonej na raty należności płatników lub inkasentów, następców prawnych oraz osób trzecich.”;

47) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. § 1. Zobowiązanie podatkowe wygasa w całości lub w części wskutek:

- 1) zapłaty,
- 2) pobrania podatku przez płatnika lub inkasenta,
- 3) potrącenia,

- 4) zaliczenia nadpłaty lub zaliczenia zwrotu podatku,
- 5) zaniechania poboru,
- 6) przeniesienia własności rzeczy lub praw majątkowych,
- 7) przejęcia własności nieruchomości lub prawa majątkowego w postępowaniu egzekucyjnym,
- 8) umorzenia zaległości,
- 9) przedawnienia.

§ 2. Zobowiązanie płatnika lub inkasenta wygasa w całości lub w części wskutek:

- 1) wpłaty,
- 2) zaliczenia nadpłaty lub zaliczenia zwrotu podatku,
- 3) umorzenia, w przypadkach przewidzianych w art. 67 § 6,
- 4) przejęcia własności nieruchomości lub przejęcia prawa majątkowego w postępowaniu egzekucyjnym,
- 5) przedawnienia.”;

48) w art. 60:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Za termin dokonania zapłaty podatku uważa się:

- 1) przy zapłacie gotówką — dzień wpłacenia kwoty podatku w kasie organu podatkowego lub na rachunek tego organu w banku, w placówce pocztowej, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej albo dzień pobrania podatku przez płatnika lub inkasenta,
- 2) w obrocie bezgotówkowym — dzień obciążenia rachunku bankowego podatnika lub rachunku podatnika w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej na podstawie polecenia przelewu.”,

b) po § 3 dodaje się § 4—6 w brzmieniu:

„§ 4. Zlecenia płatnicze na rzecz organów podatkowych mogą być składane również w formie elektronicznej przy użyciu programu informatycznego udostępnionego przez banki lub inną instytucję finansową uprawnioną do przyjmowania zleceń płatniczych albo w inny sposób uzgodniony z bankiem lub inną instytucją przyjmującą zlecenie.

§ 5. Zlecenie płatnicze, o którym mowa w § 4, powinno zawierać dane identyfikujące wpłacającego, w tym numer identyfikacji podatkowej, oraz powinno wskazywać tytuł wpłaty, przy czym niepodanie lub błędne podanie tych informacji stanowi podstawę do odmowy realizacji wpłaty gotówkowej lub polecenia przelewu.

§ 6. Rozliczanie płatności na rzecz organów podatkowych następuje poprzez międzybankowy system rozliczeń elektronicznych

w krajowej organizacji rozliczeniowej lub poprzez system elektronicznych rozrachunków międzyoddziałowych Narodowego Banku Polskiego.”;

49) w art. 61:

a) w § 1 wyrazy „bankowych rozliczeń bezgotówkowych” zastępuje się wyrazami „polecenia przelewu”,

b) w § 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) do pobierania podatków przez płatników lub inkasentów.”;

50) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. § 1. Jeżeli na podatniku ciążą zobowiązania z różnych tytułów, dokonaną wpłatę zalicza się na poczet podatku, począwszy od zobowiązania o najwcześniejszym terminie płatności, chyba że podatnik wskaże, na poczet którego zobowiązania dokonuje wpłaty.

§ 2. Jeżeli na podatniku ciążą zobowiązania z tytułu zaliczek na podatek, dokonaną wpłatę zalicza się na poczet zaliczki, począwszy od zobowiązania o najwcześniejszym terminie płatności.

§ 3. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w razie dokonywania wpłat na poczet rat, na jakie rozłożono podatek lub zaległość podatkową wraz z odsetkami za zwłokę oraz rat podatku.

§ 4. Do wpłat zaliczanych na poczet zaległości podatkowej stosuje się art. 55 § 2. W sprawie zaliczenia wpłaty na poczet zaległości podatkowych wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

§ 5. Przepisy § 1, 3 i 4 stosuje się odpowiednio do wpłat dokonywanych przez płatników, inkasentów, następców prawnych oraz osoby trzecie.”;

51) w art. 63 w § 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) szczegółowe sposoby zaokrąglania podstaw opodatkowania, kwot podatków, odsetek za zwłokę, nadpłat, oprocentowania nadpłat, opłaty prolongacyjnej oraz wynagrodzeń przysługujących płatnikom lub inkasentom,”;

52) w art. 64:

a) w § 1:

— zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Zobowiązania podatkowe oraz zaległości podatkowe wraz z odsetkami za zwłokę w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa podlegają, na wniosek podatnika, potrąceniu z wzajemnej, bezspornej i wymagalnej wierzytelności podatnika wobec Skarbu Państwa z tytułu:”,

- w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) odszkodowania orzeczonego w decyzji organu administracji rządowej.”,
- b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:
„§ 2a. Do potrącenia zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę przepis art. 55 § 2 stosuje się odpowiednio.”,
- c) § 5 otrzymuje brzmienie:
„§ 5. Potrącenie następuje z dniem:
1) złożenia wniosku, który został uwzględniony,
2) wydania z urzędu postanowienia o potrąceniu.”,
- d) po § 6 dodaje się § 6a w brzmieniu:
„§ 6a. Potrącenie następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.”;
- 53) w art. 65 w § 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) odszkodowania orzeczonego w decyzji wydanej przez wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę lub marszałka województwa.”;
- 54) w art. 66:
- a) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:
„§ 2. Przeniesienie następuje na wniosek podatnika:
1) w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, na podstawie umowy zawartej, za zgodą właściwego urzędu skarbowego, między starostą wykonującym zadanie z zakresu administracji rządowej a podatnikiem,
2) w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, na podstawie umowy zawartej między wójtem, burmistrzem (prezydentem miasta), zarządem powiatu albo zarządem województwa a podatnikiem.
§ 3. Umowa, o której mowa w § 2, wymaga formy pisemnej.”,
- b) po § 3a dodaje się § 3b w brzmieniu:
„§ 3b. Wyrażenie lub odmowa wyrażenia zgody, o której mowa w § 2 pkt 1, następuje w drodze postanowienia.”;
- 55) w art. 67:
- a) w § 1 wyrazy „lub odsetki za zwłokę” zastępuje się wyrazami „, , odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną”,
- b) w § 1a wyrazy „lub odsetek za zwłokę” zastępuje się wyrazami „, , odsetek za zwłokę lub opłaty prolongacyjnej”,
- c) w § 3 wyrazy „oraz odsetek za zwłokę” zastępuje się wyrazami „, , odsetek za zwłokę oraz opłaty prolongacyjnej”,
- d) w § 4 w pkt 4 wyrazy „następców prawnych oraz nie ma możliwości orzeczenia odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej; w takim przypadku decyzję umarzającą zaległość podatkową pozostawia się w aktach sprawy” zastępuje się wyrazami „spadkobierców innych niż Skarb Państwa oraz nie ma możliwości orzeczenia odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej”,
- e) po § 4 dodaje się § 5—7 w brzmieniu:
„§ 5. W przypadkach, o których mowa w § 4, decyzję umarzającą zaległość podatkową pozostawia się w aktach sprawy.
§ 6. Przepisy § 4 pkt 3 i 4 stosuje się odpowiednio do umarzania zaległości płatnika lub inkasenta.
§ 7. Przepisy § 4—6 stosuje się odpowiednio do umarzania z urzędu opłaty prolongacyjnej.”;
- 56) w art. 68:
- a) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„§ 3. Dodatkowe zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług nie powstaje, jeżeli decyzja ustalająca to zobowiązanie została doręczona po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy.
§ 4. Zobowiązanie z tytułu opodatkowania dochodu nieznanego pokrycia w ujawnionych źródłach przychodów lub pochodzącego ze źródeł nieujawnionych nie powstaje, jeżeli decyzja ustalająca to zobowiązanie została doręczona po upływie 5 lat, licząc od końca roku, w którym upłynął termin do złożenia zeznania rocznego dla podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, za rok podatkowy, którego dotyczy decyzja.”,
- b) w § 5 wyrazy „12 miesięcy” zastępuje się wyrazami „2 lata”;
- 57) w art. 69 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Termin do wydania decyzji, o której mowa w § 1, wynosi 3 lata od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące utratę prawa do ulgi podatkowej, a jeżeli podatnik nie zgłosił organowi podatkowemu utraty prawa do ulgi co najmniej na 2 miesiące przed upływem tego terminu — termin do wydania decyzji, o której mowa w § 1, wynosi 5 lat.”;
- 58) art. 70 otrzymuje brzmienie:
„Art. 70. § 1. Zobowiązanie podatkowe przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku.
§ 2. Bieg terminu przedawnienia nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu:

1) od dnia wydania decyzji, o których mowa w art. 48 § 1, do dnia terminu płatności odroczonego podatku lub zaległości podatkowej, ostatniej raty podatku lub ostatniej raty zaległości podatkowej,

2) od dnia wejścia w życie rozporządzenia w sprawie przedłużenia terminu płatności podatku, wydane go przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, do dnia upływu przedłużonego terminu.

§ 3. Bieg terminu przedawnienia przerywa ogłoszenie upadłości. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu uprawomocnienia się postanowienia o ukończeniu postępowania upadłościowego.

§ 4. Bieg terminu przedawnienia zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony. Po przerwaniu biegu terminu przedawnienia biegnie on na nowo od dnia następującego po dniu, w którym zakończono postępowanie egzekucyjne.

§ 5. Kolejne wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie przerywa biegu terminu przedawnienia.

§ 6. Bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony z dniem:

1) wszczęcia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe,

2) wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

§ 7. Termin przedawnienia biegnie dalej od dnia następującego po dniu:

1) prawomocnego zakończenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe,

2) doręczenia organowi podatkowemu orzeczenia sądu administracyjnego wraz z jego uzasadnieniem.

§ 8. Nie ulegają przedawnieniu zobowiązania podatkowe zabezpieczone hipoteką lub zastawem skarbowym, jednakże po upływie terminu przedawnienia zobowiązania te mogą być egzekwowane tylko z przedmiotu hipoteki lub zastawu.”;

59) po art. 70 dodaje się art. 70a i 70b w brzmieniu:

„Art. 70a. § 1. Bieg terminu przedawnienia, o którym mowa w art. 68 § 1 i 3 oraz w art. 70 § 1, ulega zawieszeniu, je-

żeli możliwość ustalenia lub określenia zobowiązania podatkowego wynika z umów o unikaniu podwójnego opodatkowania lub innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, a ustalenie lub określenie przez organ podatkowy wysokości tego zobowiązania uzależnione jest od uzyskania odpowiednich informacji od organów innego państwa.

§ 2. Zawieszenie terminu przedawnienia, o którym mowa w § 1, następuje od dnia wystąpienia przez organ podatkowy z wnioskiem do organu innego państwa do dnia uzyskania przez organ podatkowy żądanej informacji — jednak nie dłużej niż przez okres 3 lat.

§ 3. Zawieszenie terminu przedawnienia, o którym mowa w § 1, może następować wielokrotnie; w takich przypadkach okres łącznego zawieszenia terminu przedawnienia nie może przekraczać 3 lat.

Art. 70b. Jeżeli w trakcie toczącego się postępowania podatkowego zobowiązanie podatkowe uległo przedawnieniu, postępowanie to umarza się w drodze postanowienia.”;

60) w art. 71 po wyrazach „art. 70” dodaje się wyrazy „oraz art. 70b”;

61) rozdział 9 i 10 działu III otrzymują brzmienie:

„Rozdział 9

Nadpłata

Art. 72. § 1. Za nadpłatę uważa się kwotę:

1) nadpłaconego lub nienależnie zapłaconego podatku,

2) podatku pobraną przez płatnika nienależnie lub w wysokości większej od należnej,

3) zobowiązania zapłaconego przez płatnika lub inkasenta, jeżeli w decyzji, o której mowa w art. 30 § 4, określono je nienależnie lub w wysokości większej od należnej,

4) zobowiązania zapłaconego przez osobę trzecią lub spadkobiercę, jeżeli w decyzji o ich odpowiedzialności określono je nienależnie lub w wysokości większej od należnej.

§ 2. Jeżeli wpłata dotyczyła zaległości podatkowej, na równi z nadpłatą traktuje się także część wpłaty, która została zaliczona na poczet odsetek za zwłokę.

Art. 73. § 1. Nadpłata powstaje, z zastrzeżeniem § 2, z dniem:

- 1) zapłaty przez podatnika podatku nienależnego lub w wysokości większej od należnej,
- 2) pobrania przez płatnika podatku nienależnego lub w wysokości większej od należnej,
- 3) zapłaty przez płatnika lub inkasenta należności wynikającej z decyzji o jego odpowiedzialności podatkowej, jeżeli należność ta została określona nienależnie lub w wysokości większej od należnej,
- 4) wpłacenia przez płatnika lub inkasenta podatku w wysokości większej od wysokości pobranego podatku,
- 5) zapłaty przez osobę trzecią lub spadkobiercę należności wynikającej z decyzji o odpowiedzialności podatkowej, jeżeli należność ta została określona nienależnie lub w wysokości większej od należnej,
- 6) złożenia korekty deklaracji w podatku od towarów i usług obniżającej wysokość zobowiązania podatkowego, w związku ze zwiększeniem kwoty podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług.

§ 2. Nadpłata powstaje z dniem złożenia:

- 1) zeznania rocznego — dla podatników podatku dochodowego,
- 2) deklaracji podatku akcyzowego — dla podatników podatku akcyzowego,
- 3) deklaracji o wpłatach z zysku za rok obrotowy — dla jednoosobowych spółek Skarbu Państwa i przedsiębiorstw państwowych.

Art. 74. Jeżeli nadpłata powstała w wyniku orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, a podatnik, którego zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1:

- 1) złożył jedną z deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2, lub inną deklarację, z której wynika wysokość zobowiązania podatkowego — wysokość nadpłaty określa podatnik we wniosku o jej zwrot, składając równocześnie skorygowaną deklarację,
- 2) został rozliczony przez płatnika — wysokość nadpłaty określa podatnik we wniosku o jej zwrot, składając równocześnie zeznanie (deklarację), o którym mowa w art. 73 § 2 pkt 1,

3) nie był obowiązany do składania deklaracji — wysokość nadpłaty określa podatnik we wniosku o jej zwrot.

Art. 74a. W przypadkach niewymienionych w art. 73 § 2 i art. 74 wysokość nadpłaty określa organ podatkowy.

Art. 75. § 1. Jeżeli podatnik kwestionuje zasadność pobrania przez płatnika podatku albo wysokość pobranego podatku, może złożyć wniosek o stwierdzenie nadpłaty podatku.

§ 2. Uprawnienie określone w § 1 przysługuje również:

1) podatnikom, których zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1, jeżeli:

a) w zeznaniach (deklaracjach), o których mowa w art. 73 § 2, wykazali zobowiązanie podatkowe nienależne lub w wysokości większej od należnej i wpłacili zadeklarowany podatek albo wykazali nadpłatę w wysokości mniejszej od należnej,

b) w deklaracjach innych niż wymienione w art. 73 § 2 pkt 2 i 3, z wyjątkiem deklaracji dotyczącej podatku dochodowego, wykazali zobowiązanie podatkowe nienależne lub w wysokości większej od należnej i wpłacili zadeklarowany podatek,

c) nie będąc obowiązany do składania zeznań (deklaracji), dokonali wpłaty podatku nienależnego lub w wysokości większej od należnej,

2) płatnikom lub inkasentom, jeżeli:

a) w złożonej deklaracji wykazali oraz wpłacili podatek w wysokości większej od wysokości pobranego podatku,

b) w złożonej deklaracji wykazali oraz wpłacili podatek w wysokości większej od należnej,

c) nie będąc obowiązany do składania deklaracji, wpłacili podatek w wysokości większej od należnej.

§ 3. W przypadkach, o których mowa w § 2 pkt 1 lit. a) i b) oraz w pkt 2 lit. a) i b), podatnik, płatnik lub inkasent równocześnie z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty są obowiązani złożyć skorygowane zeznanie (deklarację).

§ 4. Jeżeli prawidłowość skorygowanego zeznania (deklaracji) nie budzi wątpliwości, organ podatkowy

zwraca nadpłatę bez wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę.

§ 5. Jeżeli zwrotu nadpłaty w trybie, o którym mowa w § 4, dokonano nienależnie lub w wysokości wyższej od należnej, od kwoty nadpłaty podlegającej zwrotowi nie nalicza się odsetek za zwłokę. W tym zakresie nie wszczyna się postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe.

§ 6. Przepisów § 2 pkt 1 lit. b) i pkt 2 nie stosuje się, jeżeli ustawy podatkowe przewidują inny tryb zwrotu podatku.

§ 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach, o których mowa w § 1, uwzględniając w szczególności rodzaj podatku i przypadki poboru podatku przez płatnika.

Art. 76. § 1. Nadpłaty wraz z ich oprocentowaniem podlegają zaliczeniu z urzędu na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku podlegają zwrotowi z urzędu, chyba że podatnik złoży wniosek o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Nadpłaty, których wysokość nie przekracza wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, podlegają z urzędu zaliczeniu na poczet zaległości podatkowych wraz z odsetkami za zwłokę oraz bieżących zobowiązań podatkowych, a w razie ich braku — na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych, chyba że podatnik wystąpi o ich zwrot.

Art. 76a. § 1. W sprawach zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie. W przypadku zaliczenia nadpłaty na poczet zaległości podatkowych przepisy art. 55 § 2 i art. 62 § 1 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Zaliczenie nadpłaty na poczet zaległości podatkowych następuje z dniem:

- 1) powstania nadpłaty — w przypadkach, o których mowa w art. 73 § 1 pkt 1, 2 i 5 oraz § 2,
- 2) złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty.

Art. 76b. Przepisy art. 76, art. 76a, art. 77b i art. 80 stosuje się odpowiednio do zwrotu podatku. Zaliczenie, o którym mowa w art. 76a § 2 pkt 1, następuje z dniem złożenia deklaracji wykazującej zwrot podatku.

Art. 76c. Nadpłatę wynikającą z zaliczek na podatek zwraca się po zakończeniu okresu, za który rozlicza się podatek. Jeżeli jednak nadpłata wynika z decyzji stwierdzającej nadpłatę, wydanej w związku z art. 75 § 1, zwrot nadpłaty następuje w terminie 30 dni od dnia wydania tej decyzji.

Art. 77. § 1. Nadpłata podlega zwrotowi w terminie:

1) 30 dni od dnia wydania decyzji o zmianie, uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności decyzji:

- a) ustalającej wysokość zobowiązania podatkowego,
- b) określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
- c) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta,
- d) o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej lub spadkobiercy,

z zastrzeżeniem § 3,

2) 30 dni od dnia wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę,

3) 30 dni od dnia doręczenia organowi podatkowemu orzeczenia sądu administracyjnego wraz z jego uzasadnieniem, uchylającego decyzję organu podatkowego pierwszej instancji lub stwierdzającego jej nieważność, z zastrzeżeniem § 3,

4) 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w art. 74,

5) 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2, z zastrzeżeniem § 2,

6) 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wraz ze skorygowanym zeznaniem (deklaracją) w przypadkach, o których mowa w art. 75 § 3, lecz nie wcześniej niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2.

§ 2. W przypadku skorygowania deklaracji lub zeznania w trybie określonym w art. 274 lub art. 274a nadpłata podlega zwrotowi w terminie 3 miesięcy od dnia skorygowania przez podatnika deklaracji lub zeznania.

§ 3. W przypadku uchylecia decyzji, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. a)—d), lub stwierdzenia jej nieważności, jeżeli następnie, w terminie 3 miesięcy od dnia uchylecia lub stwierdzenia nieważności przez organ podatkowy lub od dnia doręczenia organowi podatkowemu orzeczenia sądu administracyjnego wraz z jego uzasadnieniem, uchylającego decyzję lub stwierdzającego jej nieważność, zostanie wydana decyzja w tej samej sprawie, nadpłata, którą stanowi różnica między podatkiem wpłaconym a podatkiem wynikającym z tej decyzji, podlega zwrotowi w terminie 30 dni od dnia wydania nowej decyzji.

§ 4. W przypadku niewydania nowej decyzji w terminie, o którym mowa w § 3, nadpłata stanowiąca kwotę wpłaconą na podstawie decyzji uchylonej lub decyzji, której nieważność stwierdzono, podlega zwrotowi bez zbędnej zwłoki.

Art. 77a. Organ podatkowy może, na wniosek podatnika, w przypadkach uzasadnionych jego ważnym interesem, dokonać zwrotu nadwyżki wpłaconych kwot zaliczek na podatek dochodowy.

Art. 77b. § 1. Zwrot nadpłaty następuje:

- 1) na wskazany rachunek bankowy podatnika, płatnika lub inkasenta obowiązanego do posiadania rachunku bankowego,
- 2) w gotówce, jeżeli podatnik, płatnik lub inkasent nie są obowiązani do posiadania rachunku bankowego, chyba że zażądają zwrotu nadpłaty na rachunek bankowy.

§ 2. Za dzień zwrotu nadpłaty uważa się dzień:

- 1) obciążenia rachunku bankowego organu podatkowego na podstawie polecenia przelewu,
- 2) złożenia przekazu pocztowego,
- 3) wypłacenia kwoty nadpłaty przez organ podatkowy lub postawienia nadpłaty do dyspozycji podatnika w kasie.

§ 3. Nadpłata, której wysokość nie przekracza kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym, podlega zwrotowi wyłącznie w kasie.

§ 4. Nadpłata zwracana przekazem pocztowym jest pomniejszana o koszty jej zwrotu.

Art. 78. § 1. Nadpłaty podlegają oprocentowaniu w wysokości równej wysokości odsetek za zwłokę pobieranych od zaległości podatkowych, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Nadpłaty, o których mowa w art. 76 § 2, nie podlegają oprocentowaniu.

§ 3. Oprocentowanie przysługuje:

1) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 1 lit. a)—d), z zastrzeżeniem pkt 2, oraz w przypadku, o którym mowa w art. 77 § 1 pkt 3 — od dnia powstania nadpłaty,

2) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 1 lit. a)—d) — od dnia wydania decyzji o zmianie lub uchyleciu decyzji, jeżeli organ podatkowy nie przyczynił się do powstania przesłanki zmiany lub uchylecia decyzji, a nadpłata nie została zwrócona w terminie,

3) w przypadkach przewidzianych w art. 77 § 1 pkt 2 i pkt 6 — od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wraz ze skorygowanym zeznaniem (deklaracją):

a) jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 30 dni od dnia wydania decyzji stwierdzającej nadpłatę,

b) jeżeli decyzja stwierdzająca nadpłatę nie została wydana w terminie 2 miesięcy od dnia złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty, chyba że do opóźnienia w wydaniu decyzji przyczynił się podatnik, płatnik lub inkasent,

c) jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie, o którym mowa w art. 77 § 1 pkt 6, chyba że do opóźnienia w zwrocie nadpłaty przyczynił się podatnik, płatnik lub inkasent,

4) w przypadku przewidzianym w art. 77 § 1 pkt 5 i § 2 — od dnia powstania nadpłaty, jeżeli nadpłata nie została zwrócona w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia zeznania lub deklaracji, o których mowa w art. 73 § 2, lub od dnia złożenia korekty zeznania lub deklaracji w trybie art. 274 lub art. 274a.

§ 4. Oprocentowanie z tytułu nadpłaty przysługuje do dnia zwrotu nadpłaty, zaliczenia jej na poczet zaległych lub bieżących zobowiązań podatkowych lub dnia złożenia wniosku o zaliczenie nadpłaty na poczet przy-

szłych zobowiązań podatkowych, z zastrzeżeniem § 5 pkt 2.

§ 5. W przypadku przewidzianym w art. 77 § 1 pkt 4 oprocentowanie przysługuje za okres:

- 1) od dnia powstania nadpłaty do dnia jej zwrotu — pod warunkiem złożenia przez podatnika wniosku o zwrot nadpłaty w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego o utracie mocy obowiązującej w całości lub w części aktu normatywnego, lub dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części ten akt,
- 2) od dnia powstania nadpłaty do trzydziestego dnia od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego o utracie mocy obowiązującej w całości lub w części aktu normatywnego lub dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części ten akt — jeżeli wniosek o zwrot nadpłaty został złożony po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego o utracie mocy obowiązującej w całości lub w części aktu normatywnego, lub dnia, w którym uchylono lub zmieniono w całości lub w części ten akt.

Art. 78a. Jeżeli kwota dokonanego zwrotu podatku nie pokrywa kwoty nadpłaty wraz z jej oprocentowaniem, zwróconą kwotę zalicza się proporcjonalnie na poczet kwoty nadpłaty oraz kwoty jej oprocentowania w takim stosunku, w jakim w dniu zwrotu pozostaje kwota nadpłaty do kwoty oprocentowania.

Art. 79. § 1. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nadpłaty nie może zostać wszczęte w czasie trwania postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej oraz w okresie między zakończeniem kontroli a wszczęciem postępowania — w zakresie zobowiązań podatkowych, których dotyczy postępowanie lub kontrola.

§ 2. Prawo do złożenia wniosku o stwierdzenie nadpłaty wygasa:

- 1) w przypadkach, o których mowa w art. 75 § 1, po upływie 5 lat od dnia:
 - a) pobrania przez płatnika podatku nienależnie lub w wysokości większej od należnej,
 - b) uprawomocnienia się decyzji o uchyleniu lub zmianie decyzji, na podstawie której płatnik dokonał obliczenia podatku,

c) uprawomocnienia się decyzji o uchyleniu lub zmianie decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej lub o odpowiedzialności podatkowej spadkobiercy,

2) w przypadkach, o których mowa w art. 75 § 2 pkt 1 lit. a) i b) oraz w pkt 2 lit. a) i b) — po upływie 5 lat od dnia złożenia zeznania (deklaracji),

3) w przypadkach, o których mowa w art. 75 § 2 pkt 1 lit. c) oraz w pkt 2 lit. c) — po upływie 5 lat od dnia, w którym dokonano wpłaty podatku.

§ 3. Przepisu § 2 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli ustawy podatkowe przewidują inny tryb zwrotu podatku.

Art. 80. § 1. Prawo do zwrotu nadpłaty podatku wygasa po upływie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin jej zwrotu.

§ 2. Po upływie terminu określonego w § 1 wygasa również prawo do złożenia wniosku o zaliczenie nadpłaty na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych oraz możliwość zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych.

§ 3. Złożenie wniosku o stwierdzenie nadpłaty, zwrot nadpłaty lub zaliczenie jej na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych przerywa bieg terminu do zwrotu nadpłaty.

Rozdział 10

Korekta deklaracji

Art. 81. Skorygowanie deklaracji następuje przez złożenie korygującej deklaracji wraz z dołączonym pisemnym uzasadnieniem przyczyn korekty.

Art. 81a. § 1. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, podatnicy, których zobowiązanie podatkowe powstaje w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1, mogą skorygować uprzednio złożone zeznanie (deklarację), jeżeli:

1) w zeznaniach (deklaracjach), o których mowa w art. 73 § 2, wykazali zobowiązanie podatkowe nienależne lub w wysokości większej od należnej i wpłacili zadeklarowany podatek albo wykazali kwotę nadpłaty w wysokości mniejszej od należnej,

2) w deklaracjach innych niż wymienione w art. 73 § 2 pkt 2 i 3

wykazali zobowiązanie podatkowe nienależne lub w wysokości większej od należnej i wpłacili zadeklarowany podatek,

3) w złożonej deklaracji wykazali zobowiązanie podatkowe w wysokości niższej od należnej albo kwotę nadpłaty lub zwrotu podatku w wysokości większej od należnej.

§ 2. Uprawnienie do skorygowania deklaracji przysługuje:

1) płatnikom, jeżeli w złożonej deklaracji wykazali:

a) podatek pobrany w wysokości mniejszej lub większej od należnej,

b) podatek należny w wysokości mniejszej lub większej od pobranej,

2) inkasentom, jeżeli w złożonej deklaracji wykazali:

a) podatek należny w wysokości mniejszej od pobranej,

b) podatek w wysokości mniejszej lub większej od pobranej.

Art. 81b. § 1. Uprawnienie, o którym mowa w art. 81a:

1) ulega zawieszeniu na czas trwania postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej oraz w okresie między zakończeniem kontroli a wszczęciem postępowania — w zakresie zobowiązań podatkowych, których dotyczy postępowanie lub kontrola,

2) przysługuje nadal — w zakresie, w jakim w toku postępowania podatkowego lub kontroli podatkowej nie stwierdzono naruszenia prawa lub nie wydano decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

§ 2. Korekta złożona w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1, nie wywołuje skutków prawnych.

Art. 81c. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, podatnicy, płatnicy i inkasenci mogą składać korekty deklaracji, również jeżeli nie wpływa to na wysokość zobowiązania podatkowego, wysokość kwoty nadpłaty lub zwrotu podatku.”;

62) w art. 82:

a) w § 1:

— skreśla się wyrazy „lub wykonujące wolny zawód”,

— w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych ustawach.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Banki obowiązane są do sporządzania i przekazywania comiesięcznych informacji o założonych i zlikwidowanych rachunkach bankowych osób prowadzących działalność gospodarczą urzędowi skarbowemu właściwemu według siedziby banku, w terminie do 7 dnia następnego miesiąca. Informacje zawierają numer rachunku, dane identyfikujące jego posiadacza oraz datę założenia albo likwidacji rachunku.”,

c) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Jednostki organizacyjne Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na pisemne żądanie urzędów skarbowych obowiązane są do sporządzenia i przekazania informacji o składkach płatnika i ubezpieczonego.”,

d) w § 3 po wyrazie „opodatkowania” dodaje się wyrazy „oraz innych ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska”,

e) w § 5 wyrazy „w § 1 pkt 1 i w § 2” zastępuje się wyrazami „w § 1 pkt 1, § 2 i § 2a”;

63) po art. 82 dodaje się art. 82a w brzmieniu:

„Art. 82a. § 1. Osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą obowiązane są do gromadzenia, sporządzania i przekazywania, bez wezwania przez organ podatkowy, informacji o wynagrodzeniach za świadczone na ich rzecz usługi (wykonywaną pracę), wypłacanych przez podmiot będący nierezydentem osobom fizycznym będącym nierezydentami w rozumieniu przepisów prawa dewizowego, świadczącym te usługi (wykonującym pracę), jeżeli:

1) w związku z umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz innymi ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, może to mieć wpływ na powstanie obowiązku podatkowego lub wysokość zobowiązania podatkowego osób otrzymujących wynagrodzenie,

2) podmiot będący nierezydentem bezpośrednio lub pośrednio bierze udział w zarządzaniu lub kontroli podmiotu, którego dotyczy obowiązek informacyjny, albo posiada udział w kapitale tego pod-

miotu uprawniający do co najmniej 5% wszystkich praw głosu.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o których mowa w § 1, a także szczegółowe zasady, termin oraz tryb ich sporządzania, ze szczególnym uwzględnieniem czasu pobytu nierezydenta w kraju, danych identyfikujących nierezydenta i podmiot wypłacający nierezydentowi wynagrodzenie, wysokość wynagrodzenia, formy i termin jego wypłaty.”;

64) w art. 84 w § 2 po wyrazie „ich” dodaje się wyrazy „formę, z uwzględnieniem formy wypisu aktu,”;

65) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. § 1. Podatnicy obowiązani do prowadzenia ksiąg podatkowych przechowują księgi i związane z ich prowadzeniem dokumenty do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego.

§ 2. W razie likwidacji lub rozwiązania osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej podmiot dokonujący jej likwidacji lub rozwiązania zawiadamia pisemnie właściwy organ podatkowy, nie później niż w ostatnim dniu istnienia tej osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej, o miejscu przechowywania ksiąg podatkowych oraz dokumentów związanych z ich prowadzeniem.”;

66) w art. 87 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej, podatnicy prowadzący działalność gospodarczą obowiązani są na żądanie kupującego lub usługobiorcy wystawić rachunek potwierdzający dokonanie sprzedaży lub wykonanie usługi.

§ 2. Obowiązek wystawienia rachunku, o którym mowa w § 1, nie dotyczy rolników sprzedających produkty roślinne i zwierzęce pochodzące z własnej uprawy lub hodowli, nieprzerobione sposobem przemysłowym, chyba że sprzedaż jest dokonywana w ich odrębnych, stałych miejscach sprzedaży, poza obrębem uprawy lub hodowli.”;

67) w art. 88 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Podatnicy wystawiający rachunki są obowiązani kolejno je numerować i przechowywać kopie tych rachunków, w kolejności ich wystawienia, do czasu upływu okresu przedawnienia zobowiązania podatkowego.”;

68) w art. 89 w pkt 1 skreśla się wyrazy „lub wykonywania wolnego zawodu”;

69) w art. 92 dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Małżonkowie wspólnie opodatkowani na podstawie odrębnych przepisów ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązania podatkowe oraz solidarna jest ich wierzytelność o zwrot nadpłaty podatku.

§ 4. Do wierzytelności o zwrot nadpłaty, o której mowa w § 3, stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego o wierzytelnościach cywilnoprawnych.”;

70) tytuł rozdziału 14 w dziale III otrzymuje brzmienie:

„Prawa i obowiązki następców prawnych oraz podmiotów przekształconych”;

71) art. 93 otrzymuje brzmienie:

„Art. 93. § 1. Osoba prawna związana (powstała) w wyniku łączenia się:

- 1) osób prawnych,
- 2) osobowych spółek handlowych,
- 3) osobowych i kapitałowych spółek handlowych

— wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki każdej z łączących się osób lub spółek.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby prawnej łączącej się przez przejęcie:

- 1) innej osoby prawnej (osób prawnych),
- 2) osobowej spółki handlowej (osobowych spółek handlowych).

§ 3. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby prawnej przejmującej zakład (oddział) samodzielnie sporządzający bilans.”;

72) po art. 93 dodaje się art. 93a—93e w brzmieniu:

„Art. 93a. § 1. Osoba prawna związana (powstała) w wyniku:

- 1) przekształcenia innej osoby prawnej,
- 2) przekształcenia spółki niemającej osobowości prawnej

— wstępuje we wszelkie przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa i obowiązki przekształcanej osoby lub spółki.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do:

- 1) osobowej spółki handlowej związanej (powstałej) w wyniku przekształcenia:
 - a) innej spółki niemającej osobowości prawnej,
 - b) spółki kapitałowej,

2) spółki niemającej osobowości prawnej, do której osoba fizyczna wniosła na pokrycie udziału wkład w postaci swojego przedsiębiorstwa.

Art. 93b. Przepisy art. 93 i art. 93a stosuje się odpowiednio do łączenia się i przekształceń komunalnych zakładów budżetowych.

Art. 93c. § 1. W przewidziane przepisami prawa podatkowego uprawnienia osoby prawnej wykreślonej z właściwego rejestru na skutek jej podziału:

1) wstępują — w zakresie uprawnień majątkowych — osoby prawne powstałe w wyniku podziału (zgodnie z planem podziału), z tym że w zakresie rozliczeń z tytułu podatku od towarów i usług, w przypadku gdy części majątku dzielonej osoby prawnej przejmowane w wyniku podziału:

a) stanowią zakłady (oddziały) będące odrębnymi podatnikami tego podatku — osoby prawne lub jej zakłady (oddziały) przejmujące te zakłady, w zakresie przejmowanego zakładu,

b) nie stanowią zakładów (oddziałów) będących odrębnymi podatnikami tego podatku — jedna z nowo utworzonych osób lub jej zakład (oddział), będący odrębnym podatnikiem tego podatku, przejmująca największą część majątku trwałego służącego czynnościom opodatkowanym podatkiem od towarów i usług (wskazana w planie podziału),

2) wstępuje — w zakresie uprawnień niemajątkowych — jedna z nowo utworzonych osób (wskazana w planie podziału).

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby prawnej przejmującej majątek osoby prawnej wykreślonej z właściwego rejestru na skutek jej podziału.

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się, jeżeli majątek dzielonej osoby prawnej przejmowany w wyniku podziału stanowi zorganizowaną część przedsiębiorstwa.

Art. 93d. Przepisy art. 93—93c mają zastosowanie również do praw i obowiązków wynikających z decyzji wydanych na podstawie przepisów prawa podatkowego.

Art. 93e. Przepisy art. 93—93d stosuje się w zakresie, w jakim odrębne ustawy, umowy

o unikaniu podwójnego opodatkowania oraz inne ratyfikowane umowy międzynarodowe, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, nie stanowią inaczej.”;

73) w art. 94 wyrazy „i 7” zastępuje się wyrazami „, art. 93d i art. 93e”;

74) w art. 96 w pkt 1 wyrazy „zaległości podatkowej” zastępuje się wyrazami „zobowiązania podatkowe”;

75) w art. 97 dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:

„§ 3. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do praw i obowiązków z tytułu sprawowanej przez spadkodawcę funkcji płatnika.

§ 4. Przepisy § 1—3 stosuje się również do praw i obowiązków wynikających z decyzji wydanych na podstawie przepisów prawa podatkowego.”;

76) po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu:

„Art. 97a. Do spadkobiercy w zakresie przejętych przez niego zobowiązań spadkodawcy stosuje się odpowiednio przepisy art. 48 § 1—3 oraz art. 67 § 1—2.”;

77) w art. 98:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do odpowiedzialności spadkobierców za:

1) zaległości podatkowe, w tym również za zaległości, o których mowa w art. 52 § 1,

2) odsetki za zwłokę od zaległości podatkowych spadkodawcy,

3) pobrane, a niewpłacone podatki z tytułu sprawowanej przez spadkodawcę funkcji płatnika lub inkasenta,

4) niezwrócone przez spadkodawcę zaliczki na naliczony podatek od towarów i usług oraz ich oprocentowanie,

5) opłatę prolongacyjną,

6) koszty postępowania podatkowego,

7) koszty upomnienia i koszty postępowania egzekucyjnego prowadzonego wobec spadkodawcy powstałe do dnia otwarcia spadku.”,

b) skreśla się § 3;

78) w art. 99 wyrazy „art. 70, 71, 76 § 1 oraz art. 78 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 68, 70, 71, 77 § 1 oraz art. 80 § 1”;

79) art. 100 otrzymuje brzmienie:

„Art. 100. § 1. Organy podatkowe właściwe ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania spadkodawcy orzekają w odrębnych decyzjach o zakresie odpowiedzialności poszczególnych spadkobierców.

§ 2. W decyzji organ podatkowy określa wysokość zobowiązań spadkodawcy, o których mowa w art. 98 § 1 i 2.

§ 3. Termin płatności przez spadkobiercę zobowiązań, o których mowa w § 2, wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji.”;

80) w art. 101 skreśla się § 3;

81) w art. 102 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 i 3 w brzmieniu:

„§ 2. W razie śmierci strony w toku postępowania w sprawach dotyczących praw lub obowiązków wymienionych w art. 97 w miejsce dotychczasowej strony wstępują jej spadkobiercy.

§ 3. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do następców prawnych, o których mowa w art. 93—93c i art. 94.”;

82) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Art. 103. § 1. Organy podatkowe zawiadamiają spadkobierców o:

- 1) złożonych przez spadkodawcę odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia i skargach do sądu administracyjnego,
- 2) decyzjach wydanych na podstawie art. 48 § 1,
- 3) decyzjach i postanowieniach, które zostały doręczone spadkodawcy, a w dniu jego śmierci nie upłynął jeszcze termin do złożenia odwołania, zażalenia lub skargi do sądu administracyjnego,
- 4) wszczętej kontroli podatkowej,
- 5) złożonych przez spadkodawcę wnioskach o wszczęcie postępowania,
- 6) postępowaniach wszczętych z urzędu wobec spadkodawcy.

§ 2. W przypadkach, o których mowa w § 1 pkt 1 i 3, terminy do złożenia odwołania, zażalenia lub skargi do sądu administracyjnego biegną ponownie od dnia doręczenia zawiadomienia.”;

83) w art. 104:

a) w § 1 po wyrazie „spadkobierców” dodaje się wyrazy „, , na podstawie posiadanych danych,”,

b) w § 2 wyrazy „lub odliczeń” zastępuje się wyrazem „podatkowych”,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Po upływie terminu, o którym mowa w § 2, organ podatkowy doręcza spadkobiercom decyzję ustalającą wysokość zobowiązania

podatkowego lub stwierdzającą nadpłatę.”,

d) skreśla się § 4;

84) w art. 105 § 2—4 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Przypadające na rzecz spadkodawcy nadpłaty oraz zwroty podatków, a także oprocentowanie z tych tytułów zwracane są poszczególnym spadkobiercom w proporcji określonej w ich zgodnym oświadczeniu woli, pod warunkiem złożenia w organie podatkowym:

- 1) prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku,
- 2) zgodnego oświadczenia woli wszystkich spadkobierców o podziale tych należności.

§ 3. W razie niezłożenia oświadczenia, o którym mowa w § 2 pkt 2, w terminie 30 dni od dnia złożenia prawomocnego postanowienia sądu o stwierdzeniu nabycia spadku kwoty należnych nadpłat i zwrotów podatku, a także kwoty oprocentowania z tych tytułów składane są do depozytu organu podatkowego. Nadpłata lub zwrot podatku są pomniejszane o koszty przechowywania w depozycie.

§ 4. Oprocentowanie naliczane jest nadal, jeżeli zwrot nadpłaty lub zwrot podatku nie został dokonany w terminie 15 dni od dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w § 2 pkt 2.”;

85) w art. 107 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Osoby trzecie odpowiadają całym swoim majątkiem solidarnie z następcą prawnym podatnika za przejęte przez niego zaległości podatkowe.”;

86) art. 108 otrzymuje brzmienie:

„Art. 108. § 1. O odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ podatkowy orzeka w drodze decyzji.

§ 2. Postępowanie w sprawie odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej nie może zostać wszczęte przed:

- 1) upływem terminu płatności ustalonego zobowiązania,
- 2) dniem doręczenia decyzji:
 - a) określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
 - b) o odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta,
 - c) w sprawie zwrotu zaliczki naliczonego podatku od towarów i usług,
 - d) określającej wysokość należnych odsetek za zwłokę,
- 3) dniem wszczęcia postępowania egzekucyjnego — w przypadku, o którym mowa w § 3.

§ 3. W razie wystawienia tytułu wykonawczego na podstawie deklaracji, na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, przed orzeczeniem o odpowiedzialności osoby trzeciej nie wymaga się uprzedniego wydania decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego i decyzji, o której mowa w art. 53a.

§ 4. Egzekucja zobowiązania wynikającego z decyzji o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej może być wszczęta dopiero wówczas, gdy egzekucja z majątku podatnika okazała się w całości lub w części bezskuteczna.”;

87) art. 109 otrzymuje brzmienie:

„Art. 109. § 1. W sprawie odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej przepisy art. 29, art. 33, art. 33a, art. 34 § 1, art. 41 § 1, art. 47 § 1, art. 48 § 1 pkt 2 i 3, art. 49, art. 51 § 1, art. 53 § 3, art. 55, art. 57, art. 59, art. 60, art. 64—66 oraz art. 67 § 1—3 stosuje się odpowiednio.

§ 2. W razie niedotrzymania terminu płatności osoba trzecia odpowiada również za naliczone po dniu wydania decyzji o jej odpowiedzialności podatkowej odsetki za zwłokę od:

- 1) zaległości podatkowych,
- 2) należności wymienionych w art. 107 § 2 pkt 1,
- 3) niezwróconych w terminie zaliczek na naliczony podatek od towarów i usług.”;

88) w art. 110 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio w razie unieważnienia małżeństwa oraz separacji.”;

89) w art. 111:

a) w § 1 skreśla się wyrazy „lub wykonującym wolny zawód”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Przepis § 1 stosuje się również do małżonków, którzy zawarli umowę o ograniczeniu lub wyłączeniu wspólności majątkowej, których wspólność majątkowa została zniesiona przez sąd, oraz małżonków pozostających w separacji.”,

c) w § 5 w pkt 2 wyrazy „w § 3” zastępuje się wyrazami „w § 3 i 4”;

90) art. 112 otrzymuje brzmienie:

„Art. 112. § 1. Nabywca:
1) przedsiębiorstwa,

2) zorganizowanej części przedsiębiorstwa,

3) składników majątku związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą wymienionych w § 2, jeżeli ich wartość w dniu zbycia wynosi co najmniej 15 000 zł

— odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem za powstałe do dnia nabycia zaległości podatkowe związane z prowadzoną działalnością gospodarczą.

§ 2. Składniki majątku związane z prowadzoną działalnością gospodarczą stanowią aktywa trwałe w rozumieniu przepisów o rachunkowości, z wyłączeniem należności długoterminowych, udzielonych pożyczek i długoterminowych rozliczeń międzyokresowych.

§ 3. Zakres odpowiedzialności nabywcy jest ograniczony do wartości nabytego przedsiębiorstwa, jego zorganizowanej części lub składników majątku.

§ 4. Zakres odpowiedzialności nabywcy nie obejmuje:

- 1) należności wymienionych w art. 107 § 2 pkt 1,
- 2) odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych oraz oprocentowania, o którym mowa w art. 107 § 2 pkt 3, powstałych po dniu nabycia.

§ 5. Przepisu § 4 nie stosuje się do nabywców będących małżonkami lub członkami rodziny podatnika, o których mowa w art. 111 § 3.

§ 6. Nabywca nie odpowiada za zaległości podatkowe, które nie zostały wykazane w zaświadczeniu, o którym mowa w art. 306g.

§ 7. Nabywca odpowiada również za zaległości podatkowe zbywcy powstałe po dniu wydania zaświadczenia, o którym mowa w art. 306g, a przed dniem nabycia przedsiębiorstwa, jego części lub składników majątku, jeżeli od dnia wydania zaświadczenia do dnia zbycia:

- 1) upłynęło 30 dni — w przypadku zbycia przedsiębiorstwa lub jego części,
- 2) upłynęły 3 dni — w przypadku zbycia składników majątku.”;

91) art. 114 otrzymuje brzmienie:

„Art. 114. § 1. Właściciel, samoistny posiadacz lub użytkownik wieczysty rzeczy lub pra-

wa majątkowego pozostający z użytkownikiem danej rzeczy lub prawa majątkowego w związku, o którym mowa w § 2, odpowiada za zaległości podatkowe użytkownika powstałe w związku z działalnością gospodarczą prowadzoną przez użytkownika, jeżeli dana rzecz lub prawo są związane z działalnością gospodarczą lub służą do jej prowadzenia.

§ 2. Związek, o którym mowa w § 1, ma miejsce, gdy podczas trwania użytkowania między:

- 1) właścicielem, samoistnym posiadaczem lub użytkownikiem wieczystym rzeczy lub prawa majątkowego i jej użytkownikiem lub
- 2) osobami pełniącymi funkcje zarządzające, nadzorcze albo kontrolne w podmiocie będącym właścicielem, samoistnym posiadaczem lub użytkownikiem wieczystym rzeczy lub prawa majątkowego i w podmiocie będącym jego użytkownikiem

— istnieją powiązania o charakterze rodzinnym, kapitałowym, majątkowym, w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym, lub wynikające ze stosunku pracy.

§ 3. Odpowiedzialność, o której mowa w § 1, ograniczona jest do równowartości rzeczy lub praw majątkowych będących przedmiotem użytkowania.

§ 4. Przepisy § 1—3 stosuje się odpowiednio do najmu, dzierżawy, leasingu lub innych umów o podobnym charakterze.”;

92) po art. 114 dodaje się art. 114a w brzmieniu:

„Art. 114a. § 1. Dzierżawca lub użytkownik nieruchomości odpowiada całym swoim majątkiem solidarnie z podatnikiem będącym właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub posiadaczem samoistnym nieruchomości za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań podatkowych wynikających z opodatkowania nieruchomości, powstałych podczas trwania dzierżawy lub użytkowania.

§ 2. Zakres odpowiedzialności dzierżawcy lub użytkownika nieruchomości nie obejmuje należności wymienionych w art. 107 § 2.”;

93) w art. 115:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do odpowiedzialności bytego wspólnika za zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań powstałych w okresie, gdy był on wspólnikiem. Za zobowiązania podatkowe powstałe, na podstawie odrębnych przepisów, po rozwiązaniu spółki odpowiadają osoby będące wspólnikami w momencie rozwiązania spółki.”,

b) skreśla się § 3,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Orzeczenie o odpowiedzialności, o której mowa w § 1, za zaległości podatkowe spółki z tytułu zobowiązań podatkowych powstałych w sposób przewidziany w art. 21 § 1 pkt 1 nie wymaga uprzedniego wydania decyzji, o których mowa w art. 108 § 2 pkt 2. W tym przypadku określenie wysokości zobowiązań podatkowych spółki, orzeczenie o odpowiedzialności płatnika (inkasenta), zwrocie zaliczki na naliczony podatek od towarów i usług lub określenie wysokości należnych odsetek za zwłokę następuje w decyzji, o której mowa w art. 108 § 1.”,

d) po § 4 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Przepis § 4 stosuje się również w przypadku rozwiązania spółki.”;

94) art. 116 otrzymuje brzmienie:

„Art. 116. § 1. Za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji, spółki akcyjnej lub spółki akcyjnej w organizacji odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub wszczęto postępowanie zapobiegające ogłoszeniu upadłości (postępowanie układowe) albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości lub niewszczęcie postępowania zapobiegającego ogłoszeniu upadłości (postępowania układowego) nastąpiło bez jego winy,

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

§ 2. Odpowiedzialność członków zarządu, określona w § 1, obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowią-

- zań, które powstały w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu.
- § 3. W przypadku gdy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji lub spółka akcyjna w organizacji nie posiada zarządu, za zaległości podatkowe spółki odpowiada jej pełnomocnik albo odpowiadają wspólnicy, jeżeli pełnomocnik nie został powołany. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio.
- § 4. Przepisy § 1—3 stosuje się również do byłego członka zarządu oraz byłego pełnomocnika lub wspólnika spółki w organizacji.”;
- 95) po art. 116 dodaje się art. 116a w brzmieniu:
„Art. 116a. Za zaległości podatkowe innych osób prawnych niż wymienione w art. 116 odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie organów zarządzających tymi osobami. Przepisy art. 116 stosuje się odpowiednio.”;
- 96) w art. 117 dodaje się § 3 i 4 w brzmieniu:
„§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do odpowiedzialności osoby prawnej przejmującej majątek innej osoby prawnej w wyniku jej podziału.
§ 4. Przepis art. 115 § 4 stosuje się odpowiednio do orzekania o odpowiedzialności podatkowej za zaległości podatkowe osoby prawnej wykreślonej z właściwego rejestru na skutek jej podziału.”;
- 97) w art. 118 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Przedawnienie zobowiązania wynikającego z decyzji, o której mowa w § 1, następuje po upływie 3 lat od końca roku kalendarzowego, w którym została doręczona decyzja o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej. Przepisy art. 70 § 2 pkt 1 i § 3—5 stosuje się odpowiednio, z tym że termin biegu przedawnienia po jego przerwaniu wynosi 3 lata.”;
- 98) art. 119 otrzymuje brzmienie:
„Art. 119. § 1. Kwota, o której mowa w art. 41 § 1 i w art. 112 § 1 pkt 3, podlega w każdym roku podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszych dwóch kwartałach danego roku w stosunku do analogicznego okresu poprzedniego roku, a jeżeli wskaźnik ten ma wartość ujemną, kwota nie ulega zmianie.
§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, ogłasza, w drodze ogłoszenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, do dnia 15 sierpnia danego roku, kwoty, o których mowa w art. 41 § 1 i w art. 112 § 1 pkt 3, z zaokrągleniem do pełnych setek złotych (z pominięciem dziesiątek złotych).”;
- 99) w art. 121 w § 2 wyrazy „na wniosek strony udzielać niezbędnych informacji” zastępuje się wyrazami „udzielać niezbędnych informacji i wyjaśnień”;
- 100) w art. 122 po wyrazach „załatwienia sprawy” dodaje się wyrazy „w postępowaniu podatkowym”;
- 101) w art. 123 w § 2 wyrazy „zostanie wydana decyzja w całości uwzględniająca wniosek strony” zastępuje się wyrazami „ma zostać wydana decyzja w całości uwzględniająca wniosek strony, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 200 § 2 pkt 2”;
- 102) w art. 130:
a) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Pracownik urzędu skarbowego, urzędu gminy (miasta), starostwa, urzędu marszałkowskiego, izby skarbowej, Ministerstwa Finansów oraz członek samorządowego kolegium odwoławczego podlegają wyłączeniu od udziału w postępowaniu w sprawach dotyczących zobowiązań podatkowych oraz innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego, w których:
1) są stroną,
2) pozostają ze stroną w takim stosunku prawnym, że rozstrzygnięcie sprawy może mieć wpływ na ich prawa lub obowiązki,
3) stroną jest ich małżonek, rodzeństwo, wstępny, zstępny lub powinowaty pierwszego stopnia,
4) stronami są osoby związane z nimi z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli,
5) byli świadkami lub biegłymi, byli lub są przedstawicielami podatnika albo przedstawicielem podatnika jest jedna z osób wymienionych w pkt 3 i 4,
6) brali udział w wydaniu zaskarżonej decyzji,
7) zaistniały okoliczności, w związku z którymi wszczęto przeciw nim postępowanie służbowe, dyscyplinarne lub karne,
8) stroną jest osoba pozostająca wobec nich w stosunku nadrzędności służbowej.”;

b) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Jeżeli nastąpi wyłączenie pracownika, odpowiednio, naczelnik urzędu skarbowego, wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta albo marszałek województwa, dyrektor izby skarbowej lub minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczają innego pracownika do prowadzenia sprawy.

§ 5. W przypadku wyłączenia członka samorządowego kolegium odwoławczego jego prezes wyznacza osobę uprawnioną do zastąpienia osoby wyłączonej. Jeżeli samorządowe kolegium odwoławcze na skutek wyłączenia jego członków nie może załatwić sprawy z braku pełnego składu orzekającego, Prezes Rady Ministrów, w drodze postanowienia, wyznacza do załatwienia sprawy inne samorządowe kolegium odwoławcze.”;

103) w art. 131:

a) w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) małżonka, rodzeństwa, wstępnych, zstępnych albo powinowatych pierwszego stopnia osób wymienionych w pkt 1 albo pkt 2,”

b) po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 2, minister właściwy do spraw finansów publicznych nie może wyznaczyć urzędu skarbowego podlegającego izbie skarbowej, której dyrektora lub jego zastępcy dotyczą przesłanki wyłączenia.”;

104) art. 132 otrzymuje brzmienie:

„Art. 132. § 1. Wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa, ich zastępcy oraz skarbnik jednostki samorządu terytorialnego podlegają wyłączeniu od załatwiania spraw dotyczących ich zobowiązań podatkowych lub innych spraw normowanych przepisami prawa podatkowego.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do spraw dotyczących:

- 1) małżonka, rodzeństwa, wstępnych, zstępnych albo powinowatych pierwszego stopnia osób wymienionych w § 1,
- 2) osób związanych stosunkiem przysposobienia, opieki lub kurateli z osobami wymienionymi w § 1.

§ 3. W przypadku wyłączenia organu, o którym mowa w § 1, samorządowe kolegium odwoławcze wyznacza, w drodze postanowienia, or-

gan właściwy do załatwienia sprawy.”;

105) art. 133 otrzymuje brzmienie:

„Art. 133. § 1. Stroną w postępowaniu podatkowym jest podatnik, płatnik, inkasent lub ich następca prawny, a także osoby trzecie, o których mowa w art. 110—117, które z uwagi na swój interes prawny żądają czynności organu podatkowego, do której czynność organu podatkowego się odnosi lub której interesu prawnego działanie organu podatkowego dotyczy.

§ 2. Stroną w postępowaniu podatkowym może być również osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej inna niż wymieniona w § 1, jeżeli zgodnie z przepisami prawa podatkowego przed powstaniem obowiązku podatkowego ciążą na niej szczególne obowiązki lub zamierza skorzystać z uprawnień wynikających z tego prawa.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w art. 92 § 3, jedną stroną postępowania są małżonkowie i każdy z nich jest uprawniony do działania w imieniu obojga.”;

106) skreśla się art. 134;

107) art. 135 otrzymuje brzmienie:

„Art. 135. Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych w sprawach podatkowych ocenia się według przepisów prawa cywilnego, jeżeli przepisy prawa podatkowego nie stanowią inaczej.”;

108) w art. 137:

a) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. W poszczególnych wynikających w toku postępowania kwestiach mniejszej wagi organ podatkowy może nie żądać pełnomocnictwa, jeżeli pełnomocnikiem jest małżonek strony, a nie ma wątpliwości co do istnienia i zakresu jego upoważnienia do występowania w imieniu strony.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W zakresie nieuregulowanym w § 1—3a stosuje się przepisy prawa cywilnego.”;

109) art. 138 otrzymuje brzmienie:

„Art. 138. § 1. Organ podatkowy występuje do sądu z wnioskiem o wyznaczenie kuratora dla osoby niezdolnej do czynności prawnych lub osoby nie-

- obecnej, jeżeli kurator nie został już wyznaczony.
- § 2. W przypadku konieczności podjęcia czynności niecierpiących zwłoki organ podatkowy wyznacza dla osoby nieobecnej przedstawiciela, za jego zgodą, uprawnionego do działania do czasu wyznaczenia kuratora dla osoby nieobecnej przez sąd.
- § 3. Jeżeli osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej nie może prowadzić swoich spraw wskutek braku powołanych do tego organów, organ podatkowy składa do sądu wnioski o ustanowienie kuratora.”;
- 110) w art. 139:
- a) § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Załatwienie sprawy wymagającej przeprowadzenia postępowania dowodowego powinno nastąpić bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej — nie później niż w ciągu 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.”,
- b) w § 2 po wyrazie „postępowania” dodaje się wyrazy „lub na podstawie faktów powszechnie znanych i dowodów znanych z urzędu organów prowadzącemu postępowanie”;
- 111) w art. 141:
- a) § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Na niezafatwienie sprawy we właściwym terminie lub terminie ustalonym na podstawie art. 140 stronie służy ponaglenie do:
- 1) organu podatkowego wyższego stopnia,
 - 2) ministra właściwego do spraw finansów publicznych, jeżeli sprawa nie została zafatwiona przez izbę skarbową.”,
- b) w § 2 wyrazy „skargę za uzasadnioną, wyznacza” zastępuje się wyrazami „ponaglenie za uzasadnione, wyznacza”;
- 112) w art. 147 w § 1 wyrazy „6 miesięcy” zastępuje się wyrazami „2 miesięcy”;
- 113) w art. 149 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Zawiadomienie o doręczeniu pisma sąsiadowi lub dozorczy domu umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub na drzwiach mieszkania adresata lub w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata.”;
- 114) w art. 150 w § 1 wyrazy „art. 148” zastępuje się wyrazami „art. 148 § 1”;
- 115) po art. 151 dodaje się art. 151a w brzmieniu:
- „Art. 151a. Jeżeli podany przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej adres jej siedziby nie istnieje lub jest niezgodny z odpowiednim rejestrem i nie można ustalić miejsca prowadzenia działalności, pismo pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia.”;
- 116) w art. 155 § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Organ podatkowy może wezwać stronę lub inne osoby do złożenia wyjaśnień, zeznań lub dokonania określonej czynności osobiście, przez pełnomocnika lub na piśmie, jeżeli jest to niezbędne dla wyjaśnienia stanu faktycznego lub rozstrzygnięcia sprawy.”;
- 117) tytuł rozdziału 7 w dziale IV otrzymuje brzmienie „Przywrócenie terminu”;
- 118) skreśla się art. 161;
- 119) w art. 163 w § 2 po wyrazie „postanawia” dodaje się wyraz „ostatecznie”;
- 120) w art. 165:
- a) w § 3 po wyrazie „podatkowemu” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 165a”;
- b) po § 3 dodaje się § 3a i 3b w brzmieniu:
- „§ 3a. O wszczęciu postępowania na wniosek jednej ze stron organ podatkowy zawiadamia wszystkie pozostałe osoby będące stroną w sprawie.
- § 3b. Datą wszczęcia postępowania na żądanie strony wniesione w formie elektronicznej jest dzień otrzymania żądania w formie elektronicznej przez organ podatkowy.”;
- 121) po art. 165 dodaje się art. 165a w brzmieniu:
- „Art. 165a. § 1. Gdy żądanie, o którym mowa w art. 165, zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną lub z jakichkolwiek innych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte, organ podatkowy wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania.
- § 2. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, służy zażalenie.”;
- 122) art. 167 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 167. § 1. Do czasu wydania decyzji przez organ pierwszej instancji strona może wystąpić o rozszerzenie zakresu żądania lub zgłosić nowe żądanie, niezależnie od tego, czy żądanie to wynika z tej samej podstawy prawnej co dotychczasowe, pod warunkiem że dotyczy tego samego stanu

faktycznego. Termin określony w art. 139 § 1 biegnie na nowo od dnia rozszerzenia zakresu lub zgłoszenia nowego żądania.

§ 2. Odmowa uwzględnienia żądania w sprawie zmiany zakresu postępowania następuje w drodze postanowienia. Nieuwzględnione żądanie wszczyna odrębne postępowanie podatkowe; przepisy art. 165 § 1—3b stosuje się odpowiednio.”;

123) w art. 168:

- a) w § 1 po wyrazie „zażalenia” dodaje się przecinek i wyraz „wnioski”,
- b) w § 2 po wyrazie „adresu” dodaje się wyrazy „(miejsca zamieszkania lub pobytu, siedziby albo miejsca prowadzenia działalności)”,
- c) dodaje się § 5 w brzmieniu:
„§ 5. Do podań wnoszonych w formie elektronicznej stosuje się odpowiednio przepis art. 3a.”;

124) w art. 169:

- a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:
„§ 1a. Jeżeli podanie nie zawiera adresu, organ pozostawia je bez rozpatrzenia. W tym przypadku nie dokonuje się wezwania, o którym mowa w § 1, oraz nie wydaje postanowienia, o którym mowa w § 4.”,
- b) w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) za niezwłocznym rozpatrzeniem podania przemawia interes publiczny lub ważny interes strony,”,
- c) § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Organ podatkowy wydaje postanowienie o pozostawieniu podania bez rozpatrzenia, na które przysługuje zażalenie.”;

125) w art. 171:

- a) w § 1 w pierwszym zdaniu po wyrazie „właściwości” skreśla się wyraz „rzeczowej”,
- b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:
„§ 2a. Jeżeli podanie dotyczy kilku spraw, w tym spraw niepodlegających załatwieniu przez organy podatkowe, organ podatkowy, do którego wniesiono podanie, zawiadamia wnoszącego, że w tych sprawach powinien wnieść odrębne podanie do właściwego organu, informując go o treści art. 66 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

126) w art. 178 w § 3 skreśla się wyrazy „, jeżeli jest to uzasadnione jej ważnym interesem”;

127) w art. 180 w § 1 skreśla się zdanie drugie;

128) art. 181 otrzymuje brzmienie:

„Art. 181. Dowodami w postępowaniu podatkowym mogą być w szczególności księgi podatkowe, deklaracje złożone przez stronę, zeznania świadków, opinie biegłych, materiały i informacje zebrane w wyniku oględzin, informacje podatkowe oraz inne dokumenty zgromadzone w toku czynności sprawdzających lub kontroli podatkowej, z zastrzeżeniem art. 284a § 3, art. 284b § 2 i art. 288 § 2, oraz materiały zgromadzone w toku postępowania karnego albo postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe.”;

129) w art. 182:

- a) w § 1 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli z dowodów zgromadzonych w toku postępowania podatkowego wynika potrzeba uzupełnienia tych dowodów lub ich porównania z informacjami pochodzącymi z banku, bank jest zobowiązany, na pisemne żądanie naczelnika urzędu skarbowego, do sporządzenia i przekazania informacji dotyczących strony postępowania w zakresie.”,
- b) po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:
„§ 4. Żądanie udzielenia informacji, o którym mowa w § 1, następuje w drodze postanowienia.”;

130) w art. 183 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) udzieliła informacji, które wymagają uzupełnienia lub porównania z informacjami pochodzącymi z instytucji finansowej.”;

131) skreśla się art. 186;

132) w art. 191 po wyrazach „na podstawie” dodaje się wyraz „całego”;

133) w art. 194:

- a) w § 1 wyraz „administracji” zastępuje się wyrazem „władzy”,
- b) w § 3 wyrazy „treści dokumentów wymienionych” zastępuje się wyrazami „dokumentom wymienionym”;

134) w art. 196 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przed odebraniem zeznania organ podatkowy poucza świadka o prawie odmowy zznań i odpowiedzi na pytania oraz uprzedza o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.”;

135) art. 197 otrzymuje brzmienie:

„Art. 197. § 1. W przypadku gdy w sprawie wymagane są wiadomości specjalne, organ podatkowy może powołać na biegłego osobę dysponującą takimi wiadomościami, w celu wydania opinii.

§ 2. Powołanie na biegłego następuje z urzędu, jeżeli opinii biegłego wymagają przepisy prawa podatkowego.

§ 3. Do wyłączenia biegłego stosuje się odpowiednio przepisy art. 130 § 1 i 2. W pozostałym zakresie do biegłych stosuje się przepisy dotyczące przesłuchania świadków.”;

136) art. 199 otrzymuje brzmienie:

„Art. 199. Organ podatkowy może przesłuchać stronę po wyrażeniu przez nią zgody. Do przesłuchania strony stosuje się przepisy dotyczące świadka, z wyłączeniem przepisów o środkach przymusu.”;

137) w art. 200:

a) w § 1 wyraz „trzydniowy” zastępuje się wyrazem „siedmiodniowy”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się:

1) w przypadkach przewidzianych w art. 123 § 2 oraz w art. 165 § 5,

2) w sprawach zabezpieczenia i zastawu skarbowego.”;

138) w art. 201 w § 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem art. 108 § 3 oraz art. 115 § 4.”;

139) art. 202 otrzymuje brzmienie:

„Art. 202. Organ podatkowy, który zawiesił postępowanie z przyczyn określonych w art. 201 § 1 pkt 1, 3 i 4, nie podejmuje żadnych czynności, z wyjątkiem tych, które mają na celu podjęcie postępowania albo zabezpieczenie dowodu.”;

140) w art. 205 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ podatkowy podejmuje z urzędu lub na wniosek strony, w drodze postanowienia, zawieszono postępowanie, gdy ustąpiły przyczyny uzasadniające jego zawieszenie.”;

141) po art. 205 dodaje się art. 205a w brzmieniu:

„Art. 205a. § 1. Organ podatkowy podejmuje postępowanie z urzędu, gdy ustanie przyczyna zawieszenia, w szczególności:

1) w razie śmierci strony — po zgłoszeniu się lub po ustaleniu spadkobierców zmarłego albo po ustanowieniu, w trybie określonym odrębnymi przepisami, kuratora spadku,

2) w razie utraty zdolności do czynności prawnych — po ustanowieniu kuratora,

3) w razie braku przedstawiciela ustawowego — po jego ustanowieniu,

4) gdy rozstrzygnięcie sprawy jest uzależnione od rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd — w dniu powzięcia przez organ podatkowy wiadomości o uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego to postępowanie.

§ 2. Jeżeli w ciągu roku od dnia wydania postanowienia o zawieszeniu postępowania nie zgłoszą się lub nie zostaną ustaleniu spadkobiercy zmarłej strony, organ podatkowy może zwrócić się do sądu o ustanowienie kuratora spadku, chyba że kurator taki już wcześniej został ustanowiony.”;

142) w art. 208 w § 2 po wyrazie „wszczęte” dodaje się wyrazy „, a nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz nie zagraża to interesowi publicznemu”;

143) w art. 209:

a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Organ obowiązany do zajęcia stanowiska może w razie potrzeby przeprowadzić postępowanie wyjaśniające.”,

b) dodaje się § 5 i 6 w brzmieniu:

„§ 5. Zajęcie stanowiska przez ten organ następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej.

§ 6. W przypadku braku stanowiska w terminie określonym w § 3 stosuje się odpowiednio przepisy art. 139—142.”;

144) w art. 210 w § 4 wyrazy „podstawę prawną” zastępuje się wyrazami „wyjaśnienie podstawy prawnej”;

145) w art. 212 po wyrazie „doręczenia” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 67 § 5”;

146) art. 213 otrzymuje brzmienie:

„Art. 213. § 1. Strona może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji zażądać jej uzupełnienia co do rozstrzygnięcia lub co do prawa odwołania, wniesienia w stosunku do decyzji powództwa do sądu powszechnego lub co do skargi do sądu administracyjnego albo sprostowania zamieszczonego w decyzji pouczenia w tych kwestiach.

§ 2. Organ podatkowy może z urzędu, w każdym czasie, uzupełnić albo sprostować decyzję w zakresie, o którym mowa w § 1.

- § 3. Uzupelnienie lub sprostowanie decyzji następuje w drodze decyzji.
- § 4. W przypadku wydania decyzji o uzupelnieniu lub sprostowaniu decyzji termin do wniesienia odwołania lub skargi biegnie od dnia doręczenia tej decyzji.
- § 5. Odmowa uzupelnienia lub sprostowania decyzji następuje w drodze postanowienia, na które służy zażalenie. Przepis § 4 stosuje się odpowiednio.”;
- 147) art. 219 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 219. Do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy art. 208, 210 § 3—5 oraz art. 211—215, a do postanowień, na które przysługuje zażalenie oraz postanowień, o których mowa w art. 228 § 1, stosuje się również art. 240—249 oraz art. 252, z tym że zamiast decyzji, o których mowa w art. 243 § 3, art. 245 § 1 i art. 248 § 3, wydaje się postanowienie.”;
- 148) w art. 220 po wyrazie „służy” dodaje się wyraz „stronie”;
- 149) w art. 221 po wyrazach „ministra właściwego do spraw finansów publicznych” dodaje się wyrazy „, izbę skarbową”;
- 150) po art. 223 dodaje się art. 223a w brzmieniu:
- „Art. 223a. Wykonanie decyzji, której podstawą jest przepis art. 24b, podlega wstrzymaniu do dnia upływu terminu do wniesienia odwołania.”;
- 151) art. 224 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 224. § 1. Wniesienie odwołania od decyzji organu podatkowego nie wstrzymuje jej wykonania, z zastrzeżeniem art. 224a.
- § 2. Organ podatkowy, ze względu na szczególnie ważny interes strony, może na jej wniosek lub z urzędu, w drodze postanowienia, wstrzymać wykonanie decyzji w całości lub w części.
- § 3. W sprawie wstrzymania wykonania decyzji postanawia:
- 1) organ, który wydał decyzję — do czasu przekazania odwołania wraz z aktami sprawy właściwemu organowi odwoławczemu,
 - 2) organ odwoławczy — po otrzymaniu odwołania wraz z aktami sprawy.
- § 4. Postanowienie w sprawie wstrzymania wykonania decyzji może być w każdym czasie uchylone lub
- zmienione. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio.
- 152) po art. 224 dodaje się art. 224a i art. 224b w brzmieniu:
- „Art. 224a. Wniesienie odwołania od decyzji, której podstawą jest przepis art. 24b, wstrzymuje wykonanie decyzji w granicach określonych w odwołaniu — do dnia upływu terminu do wniesienia skargi do sądu administracyjnego.
- Art. 224b. Wstrzymanie wykonania decyzji nie pozbawia podatnika prawa do wykonania takiej decyzji.”;
- 153) art. 225 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 225. Jeżeli odwołanie nie zostało rozpatrzone w terminie określonym w art. 139 § 3, a decyzja do tego czasu nie została wykonana, jej wykonanie ulega wstrzymaniu z mocy prawa w granicach określonych w odwołaniu — do dnia doręczenia decyzji organu odwoławczego.”;
- 154) w art. 227 § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Organ podatkowy, do którego wpłynęło odwołanie, przekazuje je wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania odwołania, chyba że w tym terminie wyda decyzję na podstawie art. 226.”;
- 155) w art. 228 w § 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) pozostawienie odwołania bez rozpatrzenia, jeżeli nie spełnia warunków wynikających z art. 222.”;
- 156) w art. 230:
- a) § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. W przypadku gdy w toku postępowania odwoławczego organ rozpatrujący odwołanie stwierdzi, że zobowiązanie podatkowe zostało ustalone lub określone w wysokości niższej albo kwota zwrotu podatku została określona w wysokości wyższej, niż to wynika z przepisów prawa podatkowego, lub że określono stratę w wysokości wyższej od poniesionej, zwraca sprawę organowi pierwszej instancji w celu dokonania wymiaru uzupelniającego poprzez zmianę wydanej decyzji. Postanowienie o przekazaniu sprawy organ odwoławczy doręcza stronie.”,
- b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:
- „§ 1a. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio, w przypadku gdy różnica między podatkiem naliczonym a należnym w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, obniżająca podatek należny za

następne okresy rozliczeniowe, została określona w wysokości wyższej, niż to wynika z przepisów o podatku od towarów i usług.”;

157) skreśla się art. 231;

158) art. 232 otrzymuje brzmienie:

„Art. 232. § 1. Strona może cofnąć odwołanie przed wydaniem decyzji przez organ odwoławczy, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Organ odwoławczy odmawia uwzględnienia cofnięcia odwołania, jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo pozostawienia w mocy decyzji wydanej z naruszeniem przepisów, które uzasadnia jej uchylenie lub zmianę.”;

159) art. 233 otrzymuje brzmienie:

„Art. 233. § 1. Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1) utrzymuje w mocy decyzję organu pierwszej instancji albo

2) uchyla decyzję organu pierwszej instancji:

a) w całości lub w części — i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy lub uchylając tę decyzję — umarza postępowanie w sprawie,

b) w całości i sprawę przekazuje do rozpatrzenia właściwemu organowi pierwszej instancji, jeżeli decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów o właściwości, albo

3) umarza postępowanie odwoławcze.

§ 2. Organ odwoławczy może uchylić w całości decyzję organu pierwszej instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez ten organ, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy wymaga uprzedniego przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części. Przekazując sprawę, organ odwoławczy wskazuje okoliczności faktyczne, które należy zbadać przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

§ 3. W sprawach należących do właściwości organów jednostek samorządu terytorialnego organ odwoławczy uprawniony jest do wydania decyzji uchylającej i rozstrzygającej sprawę co do istoty jedynie w przypadku, gdy przepisy prawa nie pozostawiają sposobu jej rozstrzygnięcia uznaniu organu jed-

nostki samorządu terytorialnego. W pozostałych przypadkach organ odwoławczy, uwzględniając odwołanie, uchyla zaskarżoną decyzję, stosując odpowiednio § 2.”;

160) art. 238 otrzymuje brzmienie:

„Art. 238. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia, jednakże organ podatkowy, który wydał postanowienie, może w uzasadnionych przypadkach, na wniosek strony, wstrzymać jego wykonanie.”;

161) w art. 240 w § 1 w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:

„8) została wydana na podstawie przepisu, o którego niezgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, ustawą lub ratyfikowaną umową międzynarodową orzekł Trybunał Konstytucyjny.”;

162) w art. 241 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wznowienie postępowania z przyczyny wymienionej w art. 240 § 1:

1) pkt 4 następuje tylko na żądanie strony wniesione w terminie miesiąca od dnia powzięcia wiadomości o wydaniu decyzji,

2) pkt 8 następuje tylko na żądanie strony wniesione w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.”;

163) skreśla się art. 242;

164) w art. 243:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W razie dopuszczalności wznowienia postępowania organ podatkowy wydaje postanowienie o wznowieniu postępowania.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Wznowienie postępowania jest niedopuszczalne po upływie terminów przewidzianych w art. 68 lub w art. 70.”;

165) w art. 244 w § 3 wyrazy „decyzję w ostatniej instancji wydał minister właściwy do spraw finansów publicznych” zastępuje się wyrazami „decyzja w ostatniej instancji została wydana przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, izbę skarbową”;

166) art. 245 otrzymuje brzmienie:

„Art. 245. § 1. Organ podatkowy po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 243 § 2 wydaje decyzję, w której:

1) uchyla w całości lub w części decyzję dotychczasową, jeżeli stwierdzi istnienie przesłanek

określonych w art. 240 § 1, i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy lub umarza postępowanie w sprawie,

2) odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej w całości lub w części, jeżeli nie stwierdzi istnienia przesłanek określonych w art. 240 § 1,

3) odmawia uchylecia decyzji dotychczasowej w całości lub w części, jeżeli stwierdzi istnienie przesłanek określonych w art. 240 § 1, lecz:

a) w wyniku uchylecia mogłaby zostać wydana wyłącznie decyzja rozstrzygająca istotę sprawy tak jak decyzja dotychczasowa, albo

b) wydanie nowej decyzji orzekającej co do istoty sprawy nie mogłoby nastąpić z uwagi na upływ terminów przewidzianych w art. 68 lub art. 70.

§ 2. Odmawiając uchylecia decyzji w przypadkach wymienionych w § 1 pkt 3, organ podatkowy w rozstrzygnięciu stwierdza istnienie przesłanek określonych w art. 240 § 1 oraz wskazuje okoliczności uniemożliwiające uchylecie decyzji.”;

167) w art. 246 w § 2 wyrazy „postanowienie wydał minister właściwy do spraw finansów publicznych” zastępuje się wyrazami „postanowienie zostało wydane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, izbę skarbową”;

168) w art. 247:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Organ podatkowy odmawia stwierdzenia nieważności decyzji, jeżeli wydanie nowej decyzji orzekającej co do istoty sprawy nie mogłoby nastąpić z uwagi na upływ terminów przewidzianych w art. 68 lub art. 70.”,

b) po § 2 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Odmawiając stwierdzenia nieważności decyzji w przypadku wymienionym w § 2, organ podatkowy w rozstrzygnięciu stwierdza, że decyzja zawiera wady określone w § 1, oraz wskazuje okoliczności uniemożliwiające stwierdzenie nieważności decyzji.”;

169) art. 248 otrzymuje brzmienie:

„Art. 248. § 1. Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji wszczynają się z urzędu lub na żądanie strony.

§ 2. Właściwym w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji jest:

1) organ wyższego stopnia,

2) minister właściwy do spraw finansów publicznych, izba skarbowa lub samorządowe kolegium odwoławcze, jeżeli decyzja została wydana przez ten organ,

3) minister właściwy do spraw finansów publicznych, jeżeli decyzja została wydana przez izbę skarbową, z tym że w tym przypadku postępowanie może być wszczęte wyłącznie z urzędu.

§ 3. Rozstrzygnięcie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji następuje w drodze decyzji.”;

170) art. 249 otrzymuje brzmienie:

„Art. 249. § 1. Organ podatkowy wydaje decyzję o odmowie wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej, jeżeli w szczególności:

1) żądanie zostało wniesione po upływie 5 lat od dnia doręczenia decyzji lub

2) sąd administracyjny oddalił skargę na tę decyzję, chyba że żądanie oparte jest na przepisie art. 247 § 1 pkt 4.

§ 2. Okoliczności, o których mowa w § 1, uwzględnia się również w zakresie wszczęcia postępowania z urzędu.”;

171) skreśla się art. 250 i 251;

172) w art. 253:

a) w § 1 skreśla się wyrazy „lub przez organ wyższego stopnia,”,

b) skreśla się § 2;

173) po art. 253 dodaje się art. 253a i art. 253b w brzmieniu:

„Art. 253a. § 1. Decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być za jej zgodą uchylona lub zmieniona przez organ podatkowy, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleciu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes publiczny lub ważny interes strony.

§ 2. Przepisy art. 253 § 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Organ nie może wydać decyzji na niekorzyść strony.

Art. 253b. Przepisów art. 253 i art. 253a nie stosuje się do decyzji:

- 1) ustalającej albo określającej wysokość zobowiązania podatkowego,
- 2) o odpowiedzialności podatkowej płatników lub inkasentów,
- 3) o odpowiedzialności podatkowej osób trzecich,
- 4) określającej wysokość należnych odsetek za zwłokę,
- 5) o odpowiedzialności spadkobiercy,
- 6) określającej wysokość zwrotu podatku.”;

174) w art. 254:

- a) w § 1 po wyrazie „ustalająca” dodaje się wyrazy „lub określająca” oraz po wyrazie „ustalenie” dodaje się wyrazy „lub określenie”,
- b) w § 2 po wyrazie „ustalono” dodaje się wyrazy „lub określono”;

175) w art. 256:

- a) w § 1 wyraz „roku” zastępuje się wyrazami „5 lat”,
- b) w § 3 wyrazy „rozpatrzenia żądania” zastępuje się wyrazami „wszczęcia postępowania”;

176) skreśla się art. 257;

177) w art. 259:

- a) w § 1:
 - w zdaniu wstępnym po wyrazach „odroczonego podatku” dodaje się wyrazy „lub zaległości podatkowej”,
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) o odroczeniu terminu płatności podatku lub zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę — w całości,”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do odroczonego lub rozłożonego na raty należności płatników lub inkasentów.”;

178) w art. 260 w § 2 w pkt 2 wyrazy „art. 245 § 2” zastępuje się wyrazami „art. 245 § 1 pkt 3 lit. b)”;

179) w art. 261:

a) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Odszkodowanie przysługuje od organu, który wydał decyzję z naruszeniem prawa. Wniosek o odszkodowanie wnosi się do tego organu.

§ 3. O odszkodowaniu orzeka organ podatkowy, który uchylił decyzję lub stwierdził jej nieważność albo który wydał decyzję na podstawie art. 245 § 1 pkt 3 lub art. 247 § 2.”,

b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. W przypadku gdy sąd administracyjny stwierdził nieważność decyzji, o odszkodowaniu orzeka organ, który rozstrzygał sprawę w ostatniej instancji.”,

c) w § 4 i 5 wyraz „wypłaty” zastępuje się wyrazem „orzeczenia”,

d) w § 6 wyrazy „stwierdzającej na podstawie art. 245 § 1 pkt 2 lub 3, art. 245 § 2, art. 247 § 2 lub art. 250 § 2, wydanie decyzji z naruszeniem prawa” zastępuje się wyrazami „wydanej na podstawie art. 245 § 1 pkt 3 lub art. 247 § 2”;

180) w art. 262:

a) w § 1 w pkt 2 po wyrazie „wyjaśnienie” dodaje się przecinek i wyraz „zeznać”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do osoby, która:

1) wyraziła zgodę na powołanie jej na bieżącego,

2) odmówiła wyjawienia rzeczy lub praw majątkowych, mogących być przedmiotem hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego.”,

c) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. Termin płatności kary porządkowej wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w § 5.”,

d) w § 6 wyrazy „uchylić karę” zastępuje się wyrazami „uchylić postanowienie nakładające karę”;

181) po art. 262 dodaje się art. 262a w brzmieniu:

„Art. 262a. § 1. Kwota, o której mowa w art. 262 § 1, podlega w każdym roku podwyższeniu w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w pierwszych dwóch kwartałach danego roku w stosunku do analogicznego okresu poprzedniego roku, a jeżeli wskaźnik ten ma wartość ujemną, kwota nie ulega zmianie.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, do dnia 15 sierpnia danego roku, kwotę, o której mowa w § 1, zaokrąglając ją do pełnych setek złotych (z pominięciem dziesiątek złotych).”;

- 182) w art. 263 dodaje się § 4 w brzmieniu:
„§ 4. Przepisy art. 68 § 1 i art. 70 stosuje się odpowiednio do kar porządkowych.”;
- 183) art. 269 otrzymuje brzmienie:
„Art. 269. Organ podatkowy ustala, w drodze postanowienia, wysokość kosztów postępowania, które obowiązana jest ponieść strona, oraz termin i sposób ich uiszczenia.”;
- 184) po art. 270 dodaje się art. 270a w brzmieniu:
„Art. 270a. W sprawie kosztów postępowania wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.”;
- 185) w art. 271 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:
„§ 2. Przepisy art. 68 § 1 i art. 70 stosuje się odpowiednio do kosztów postępowania.”;
- 186) skreśla się art. 273;
- 187) w art. 274 skreśla się § 4;
- 188) po art. 274 dodaje się art. 274a i 274b w brzmieniu:
„Art. 274a. § 1. Organ podatkowy może zażądać złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn niezłożenia deklaracji lub wezwać do jej złożenia, jeżeli deklaracja nie została złożona mimo takiego obowiązku.
§ 2. W razie wątpliwości co do poprawności złożonej deklaracji organ podatkowy może wezwać do udzielenia, w wyznaczonym terminie, niezbędnych wyjaśnień lub uzupełnienia deklaracji, wskazując przyczyny podania w wątpliwość rzetelności danych w niej zawartych.
Art. 274b. § 1. Jeżeli przeprowadzenie czynności sprawdzających zasadność zwrotu podatku wymaga przedłużenia terminu zwrotu podatku wynikającego z odrębnych przepisów, organ podatkowy może postanowić o przedłużeniu tego terminu do czasu zakończenia czynności sprawdzających.
§ 2. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, służy zażalenie.”;
- 189) w art. 275 w § 1 wyrazy „które, zgodnie z przepisami, potwierdzają prawo do skorzystania z ulgi” zastępuje się wyrazami „których posiadania przez podatnika, w określonym czasie, wymaga przepis prawa”;
- 190) w art. 276 § 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„§ 3. W razie nieudostępnienia lokalu mieszkalnego w uzgodnionym terminie organ podatkowy może wyznaczyć nowy termin przeprowadzenia oględzin.
§ 4. Pracownik organu podatkowego sporządza protokół przeprowadzonych oględzin, który dołącza do akt sprawy.”;
- 191) w art. 278 w § 1 w pkt 3 po wyrazie „zstępnych” dodaje się wyrazy „lub powinowatych pierwszego stopnia”;
- 192) art. 280 otrzymuje brzmienie:
„Art. 280. W sprawach nieuregulowanych w art. 272—279 stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1, 3, 5, 6, 9, 10, 14, 16 oraz 23 działu IV.”;
- 193) dział VI otrzymuje brzmienie:
„Dział VI
Kontrola podatkowa
Art. 281. § 1. Organy podatkowe pierwszej instancji przeprowadzają kontrolę podatkową u podatników, płatników, inkasentów oraz następców prawnych, zwanych dalej „kontrolowanymi”.
§ 2. Celem kontroli podatkowej jest sprawdzenie, czy kontrolowani wywiązują się z obowiązków wynikających z przepisów prawa podatkowego.
Art. 282. Kontrolę podatkową podejmuje się z urzędu.
Art. 282a. § 1. W zakresie spraw rozstrzygniętych decyzją ostateczną organu podatkowego kontrola podatkowa nie może być ponownie wszczęta, z zastrzeżeniem § 2.
§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli:
1) kontrola podatkowa jest niezbędna dla:
a) przeprowadzenia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności, stwierdzenia wygaśnięcia, uchylenia lub zmiany decyzji ostatecznej lub wznowienia postępowania w sprawie zakończonej decyzją ostateczną,
b) przeprowadzenia postępowania w związku z uchyleniem lub stwierdzeniem nieważności decyzji przez sąd administracyjny,
2) celem kontroli podatkowej jest dokonanie ustaleń, o których mowa w art. 288a § 1.

Art. 283. § 1. Kontrola podatkowa jest przeprowadzana na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez:

- 1) naczelnika urzędu skarbowego lub osobę zastępującą naczelnika urzędu skarbowego — pracownikom tego urzędu,
- 2) wójta, burmistrza (prezydenta miasta), starostę lub marszałka województwa — pracownikom urzędu gminy (miasta), starostwa lub urzędu marszałkowskiego.

§ 2. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli podatkowej zawiera:

- 1) oznaczenie organu, datę i miejsce wystawienia,
- 2) imię i nazwisko kontrolującego (kontrolujących),
- 3) numer legitymacji służbowej kontrolującego (kontrolujących) lub numer dowodu osobistego, jeżeli kontrolujący nie ma obowiązku posiadania legitymacji,
- 4) oznaczenie kontrolowanego,
- 5) określenie zakresu kontroli,
- 6) przewidywany termin zakończenia kontroli,
- 7) podpis osoby udzielającej upoważnienia,
- 8) pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego wynikających z przepisów niniejszego działu.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór imiennego upoważnienia do przeprowadzenia kontroli podatkowej, uwzględniając elementy upoważnienia określone w § 2.

Art. 284. § 1. Wszczęcie kontroli podatkowej, z zastrzeżeniem art. 284a § 1, następuje przez doręczenie kontrolowanemu upoważnienia do jej przeprowadzenia oraz okazanie legitymacji służbowej lub dowodu osobistego, jeżeli kontrolujący nie ma obowiązku posiadania legitymacji. Kontrolowany jest obowiązany do pisemnego wskazania osoby upoważnionej do reprezentowania go w trakcie kontroli, w szczególności w czasie jego nieobecności.

§ 2. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, doręcza się upoważnienie oraz okazuje legitymację służbową lub dowód osobisty członkowi zarządu, współ-

nikowi lub innej osobie upoważnionej do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw.

§ 3. W razie nieobecności osób wymienionych w § 1 i 2 doręcza się upoważnienie oraz okazuje legitymację służbową lub dowód osobisty pracownikowi lub innej osobie wykonującej czynności na rzecz kontrolowanego w miejscu wszczęcia kontroli. Zawiadamia się o tym kontrolowanego, gdy stawi się w miejscu prowadzenia kontroli, oraz wskazuje osobę, której doręczono upoważnienie.

Art. 284a. § 1. W przypadku gdy okoliczności faktyczne uzasadniają niezwłoczne podjęcie kontroli, kontrola podatkowa może być wszczęta po okazaniu legitymacji służbowej kontrolowanemu lub osobom wymienionym w art. 284 § 2 lub 3.

§ 2. W przypadku, o którym mowa w § 1, kontrolowanemu lub osobom wymienionym w art. 284 § 2 należy bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 dni od dnia wszczęcia kontroli, doręczyć upoważnienie do przeprowadzenia kontroli.

§ 3. Dokumenty z czynności kontrolnych dokonanych z naruszeniem obowiązku, o którym mowa w § 2, nie stanowią dowodu w postępowaniu podatkowym, z zastrzeżeniem § 4.

§ 4. Przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli nie można ustalić danych identyfikujących kontrolowanego. Upoważnienie doręczane jest po ustaleniu tych danych.

§ 5. Organ podatkowy może umorzyć kontrolę podatkową, jeżeli w okresie 30 dni od jej wszczęcia nie zostaną ustalone dane identyfikujące kontrolowanego. Kontrola może być wznowiona w każdym czasie, gdy ustalony zostanie podmiot, w stosunku do którego może być prowadzona.

§ 6. W sprawach, o których mowa w § 5, organ podatkowy wydaje postanowienie.

Art. 284b. § 1. Kontrola powinna zostać zakończona bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie wskazanym w upoważnieniu, o którym mowa w art. 283.

§ 2. O każdym przypadku niezakończenia kontroli w terminie wskazanym w upoważnieniu, o którym mowa

w art. 283, kontrolujący obowiązany jest zawiadomić kontrolowanego, podając przyczyny przedłużenia terminu zakończenia kontroli i wskazując nowy termin jej zakończenia.

§ 3. Dokumenty dotyczące czynności kontrolnych dokonanych po upływie tego terminu nie stanowią dowodu w postępowaniu podatkowym, chyba że został wskazany nowy termin zakończenia kontroli.

Art. 285. § 1. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego wskazanej, chyba że kontrolowany zrezygnuje z prawa uczestniczenia w czynnościach kontrolnych. Jeżeli kontrolowanym jest osoba lub jednostka wymieniona w art. 284 § 2, czynności kontrolnych dokonuje się w obecności osób upoważnionych.

§ 2. Oświadczenie o rezygnacji z prawa uczestniczenia w czynnościach kontrolnych składane jest na piśmie. W razie odmowy złożenia oświadczenia kontrolujący dokonuje odpowiedniej adnotacji, dołączając ją do protokołu.

§ 3. W przypadku nieobecności kontrolowanego lub osób wymienionych w art. 284 § 2 czynności kontrolne dokonywane są w obecności przywołanego świadka. Czynności kontrolne dotyczące przeprowadzenia dowodu z ksiąg, ewidencji, zapisów lub innych dokumentów nie wymagają obecności świadka.

Art. 285a. § 1. Czynności kontrolne prowadzone są w siedzibie kontrolowanego, w innym miejscu przechowywania dokumentacji oraz w miejscach związanych z prowadzoną przez niego działalnością i w godzinach jej prowadzenia. W przypadku gdy księgi rachunkowe są prowadzone lub przechowywane poza siedzibą kontrolowanego, kontrolowany na żądanie kontrolującego obowiązany jest zapewnić dostępność do ksiąg rachunkowych w swojej siedzibie albo w miejscu ich prowadzenia lub przechowywania, jeżeli udostępnienie ich w siedzibie może w znacznym stopniu utrudnić prowadzenie przez kontrolowanego bieżącej działalności.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również w przypadku, gdy kontrolowany prowadzi działalność w lokalu mieszkalnym.

§ 3. Na żądanie kontrolującego kontrolowany będący osobą fizyczną jest obowiązany złożyć oświadczenie o stanie majątkowym na określony dzień, jeżeli zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że nie ujawnił wszystkich obrotów lub przychodów mających znaczenie dla określenia lub ustalenia wysokości zobowiązania podatkowego; oświadczenie składane jest pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania. Kontrolujący, żądając złożenia oświadczenia, uprzedza kontrolowanego o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

Art. 286. § 1. Kontrolujący, w zakresie wynikającym z upoważnienia, są w szczególności uprawnieni do:

- 1) wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń kontrolowanego,
- 2) wstępu do lokali mieszkalnych w przypadku, o którym mowa w art. 276 § 1,
- 3) żądania okazania majątku podlegającego kontroli oraz do dokonania jego oględzin,
- 4) żądania udostępnienia akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów związanych z przedmiotem kontroli oraz do sporządzania z nich odpisów, kopii, wyciągów i notatek,
- 5) zbierania innych niezbędnych materiałów w zakresie objętym kontrolą,
- 6) zabezpieczania zebranych dowodów,
- 7) legitymowania osób w celu ustalenia ich tożsamości, jeżeli jest to niezbędne dla potrzeb kontroli,
- 8) żądania przeprowadzenia spisu z natury,
- 9) przesłuchiwania świadków, kontrolowanego oraz innych osób wymienionych w art. 287 § 4,
- 10) zasięgania opinii biegłych.

§ 2. Kontrolujący może zażądać wydania, na czas trwania kontroli, za pokwitowaniem:

- 1) próbek towarów,
- 2) akt, ksiąg i dokumentów, o których mowa w § 1 pkt 4:
 - a) w razie powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że są one niezrzetelne, lub

b) gdy podatnik, mimo istnienia takiej możliwości, nie zapewnia kontrolującym warunków umożliwiających wykonywanie czynności kontrolnych związanych z badaniem tej dokumentacji, a w szczególności nie udostępnia kontrolującym samodzielnie pomieszczenia i miejsca do przechowywania dokumentów.

§ 3. Przeglądanie akt postępowania przygotowawczego i sądowego, akt spraw sądowych, a także dokumentów zawierających informacje stanowiące tajemnicę państwową, służbową lub zawodową oraz sporządzanie z nich odpisów i notatek następuje z zachowaniem właściwych przepisów.

Art. 286a. § 1. Kontrolujący może w razie uzasadnionej potrzeby wezwać, w pilnych przypadkach także ustnie, pomocy organu Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Straży Granicznej lub Straży Miejskiej, jeżeli trafi na opór uniemożliwiający lub utrudniający przeprowadzenie czynności kontrolnych, albo zwrócić się o ich asystę, gdy zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że na taki opór natrafi. Jeżeli opór stawia żołnierz czynnej służby wojskowej, kontrolujący wzywa do pomocy właściwy organ wojskowy, chyba że zwłoka grozi udaremnieniem czynności kontrolnych, a na miejscu nie ma organu wojskowego.

§ 2. Organy wymienione w § 1 nie mogą odmówić udzielenia pomocy lub asysty.

§ 3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązków organów udzielających pomocy lub asystujących przy wykonywaniu czynności kontrolnych, tryb udzielania pomocy lub asysty, sposób dokumentowania przebiegu pomocy lub asysty oraz właściwość miejscową organów do udzielenia pomocy lub asysty.

§ 4. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w § 3, uwzględnia się w szczególności zróżnicowanie zakresu obowiązków organów udzielających pomocy w zależności od sposobu stawiania oporu.

Art. 287. § 1. Kontrolowany, osoba upoważniona do reprezentowania kontrolowane-

go lub prowadzenia jego spraw, pracownik oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym są obowiązani umożliwić wykonywanie czynności, o których mowa w art. 286, a w szczególności:

1) umożliwić, nieodpłatnie, filmowanie, fotografowanie, dokonywanie nagrań dźwiękowych oraz utrwalanie stanu faktycznego za pomocą innych nośników informacji, jeżeli film, fotografia, nagranie lub informacja zapisana na innym nośniku może stanowić dowód lub przyczynić się do utrwalenia dowodu w sprawie będącej przedmiotem kontroli,

2) przedstawić, na żądanie kontrolującego, tłumaczenie na język polski sporządzonej w języku obcym dokumentacji dotyczącej spraw będących przedmiotem kontroli.

§ 2. Czynności określone w § 1 pkt 2 kontrolowany jest obowiązany wykonać nieodpłatnie.

§ 3. Kontrolowany ma obowiązek w wyznaczonym terminie udzielać wszelkich wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, dostarczać kontrolującemu żądane dokumenty oraz zapewnić kontrolującemu warunki do pracy, a w tym w miarę możliwości udostępnić samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów.

§ 4. Osoby upoważnione do reprezentowania kontrolowanego lub prowadzenia jego spraw, pracownicy oraz osoby współdziałające z kontrolowanym są obowiązani udzielić wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli, w zakresie wynikającym z wykonywanych czynności lub zadań.

§ 5. Kontrolujący są uprawnieni do wstępu na teren jednostki kontrolowanej oraz poruszania się po tym terenie na podstawie legitymacji służbowej bez potrzeby uzyskiwania przepustki oraz nie podlegają rewizji osobistej przewidzianej w regulaminie wewnętrznym tej jednostki; podlegają natomiast przepisom o bezpieczeństwie i higienie pracy obowiązującym w kontrolowanej jednostce.

Art. 288. § 1. Kontrolujący ma prawo wstępu na teren, do budynku lub lokalu mieszkalnego kontrolowanego w celu:

1) dokonania oględzin, jeżeli:

a) zostały one wskazane jako miejsce wykonywania działalności

gospodarczej lub jako siedziba kontrolowanego,

b) jest to niezbędne dla ustalenia lub określenia wysokości zobowiązania podatkowego lub podstawy opodatkowania,

c) jest to niezbędne do zweryfikowania faktu poniesienia wydatków na cele mieszkaniowe uprawniających do skorzystania z ulg podatkowych,

2) dokonania oględzin oraz przeszukania lokali mieszkalnych, innych pomieszczeń lub rzeczy, jeżeli po wzięto informację o prowadzeniu niezgłoszonej do opodatkowania działalności gospodarczej albo w przypadku gdy są tam przechowywane przedmioty, księgi podatkowe, akta lub inne dokumenty mogące mieć wpływ na ustalenie istnienia obowiązku podatkowego lub określenie wysokości zobowiązania podatkowego.

§ 2. Czynności wymienione w § 1 pkt 2 przeprowadzają upoważnieni pracownicy organu podatkowego po uzyskaniu, na wniosek organu podatkowego, zgody prokuratora rejonowego. Przed przystąpieniem do tych czynności kontrolowanemu okazuje się postanowienie prokuratora o wyrażeniu na nie zgody. Przepisy Kodeksu postępowania karnego o przeszukaniu odnoszące się do Policji mają także zastosowanie do kontrolujących. Sporządza się protokół tych czynności, który wymaga zatwierdzenia przez prokuratora. W razie odmowy zatwierdzenia protokołu materiały i informacje zebrane w toku czynności nie stanowią dowodu w postępowaniu podatkowym.

§ 3. Czynności wymienione w § 1 pkt 1 dokonywane są za zgodą kontrolowanego. W razie braku takiej zgody przepis § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 4. W przypadku gdy nieruchomości lub ich części albo rzeczy znajdują się w posiadaniu osób trzecich, osoby te są obowiązane je udostępnić, w celu przeszukania lub oględzin, na żądanie organu podatkowego.

Art. 288a. § 1. Kontrolujący w związku z prowadzoną kontrolą może po okazaniu legitymacji służbowej dokonać sprawdzenia prawidłowości i rzetelności badanych dokumentów u kontrahentów kontrolowanego prowadzących działalność gospodarczą bez względu na miejsce ich

zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności; sporządza się protokół tych czynności, który podpisują osoby obecne przy dokonywaniu tych czynności.

§ 2. Jeżeli miejsce zamieszkania, siedziba lub miejsce prowadzenia działalności kontrahenta kontrolowanego znajdują się poza obszarem działania organu przeprowadzającego kontrolę, czynności, o których mowa w § 1, na zlecenie tego organu dokonuje organ właściwy miejscowo.

Art. 289. § 1. Kontrolowanego lub osobę wymienioną w art. 284 § 2 zawiadamia się o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków, opinii biegłych lub z oględzin nie później niż bezpośrednio przed podjęciem tych czynności.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli kontrolowany lub osoba wymieniona w art. 284 § 2 są nieobecni, a okoliczności sprawy uzasadniają natychmiastowe przeprowadzenie dowodu.

Art. 290. § 1. Przebieg kontroli kontrolujący dokumentuje w protokole. Stan faktyczny może być ponadto utrwalony za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk oraz magnetycznych, optycznych lub elektronicznych nośników informacji.

§ 2. Protokół kontroli zawiera w szczególności:

- 1) wskazanie kontrolowanego,
- 2) wskazanie osób kontrolujących,
- 3) określenie przedmiotu i zakresu kontroli,
- 4) określenie miejsca i czasu przeprowadzenia kontroli,
- 5) opis dokonanych ustaleń faktycznych,
- 6) dokumentację dotyczącą przeprowadzonych dowodów,
- 7) pouczenie o prawie złożenia zastrzeżeń lub wyjaśnień.

§ 3. Protokół nie zawiera oceny prawnej sprawy będącej przedmiotem kontroli.

§ 4. Załącznik do protokołu kontroli stanowią protokoły czynności, o których mowa w art. 289 § 1.

§ 5. W protokole kontroli mogą być zawarte również ustalenia dotyczące badania ksiąg w zakresie przewidzianym w art. 193. W tym przypad-

ku nie sporządza się odrębnego protokołu badania ksiąg, o którym mowa w art. 193 § 6.

§ 6. Protokół jest sporządzany w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu kontrolujący doręcza kontrolowanemu.

Art. 290a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określi sposób zabezpieczania, odtwarzania i wykorzystywania dowodów utrwalonych za pomocą aparatury rejestrującej obraz i dźwięk oraz magnetycznych, optycznych lub elektronicznych nośników informacji, uwzględniając w szczególności rodzaje czynników zewnętrznych, których działanie może spowodować zniszczenie lub uszkodzenie dowodu, obecność przedstawiciela organu kontrolującego podczas ich odtwarzania, formę oznakowania dowodu oraz ewidencjonowania czynności odtworzenia i wykorzystania dowodu.

Art. 291. § 1. Kontrolowany, który nie zgadza się z ustaleniami protokołu, może w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia przedstawić zastrzeżenia lub wyjaśnienia, wskazując równocześnie stosowne wnioski dowodowe.

§ 2. Kontrolujący jest obowiązany rozpatrzyć zastrzeżenia, o których mowa w § 1, i w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania zawiadomić kontrolowanego o sposobie ich załatwienia.

§ 3. W przypadku niezłożenia wyjaśnień lub zastrzeżeń w terminie określonym w § 1, przyjmuje się, że kontrolowany nie kwestionuje ustaleń kontroli.

§ 4. Kontrola zostaje zakończona:

1) w przypadku, o którym mowa w § 2, w dniu doręczenia kontrolowanemu zawiadomienia,

2) w przypadku, o którym mowa w § 3, w dniu upływu terminu do przedstawienia zastrzeżeń lub wyjaśnień.

Art. 292. W sprawach nieuregulowanych w art. 281—291 stosuje się odpowiednio przepisy art. 102 § 2 i 3, art. 135—138, art. 139 § 4, art. 140 § 2, art. 141 i art. 142 oraz przepisy rozdziałów 1, 2, 5, 6, 9—12, 14, 16, 22 oraz 23 działu IV.”;

194) art. 293 otrzymuje brzmienie:

„Art. 293. § 1. Indywidualne dane zawarte w deklaracji oraz innych dokumentach składanych przez podatników, płat-

ników lub inkasentów objęte są tajemnicą skarbową.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do danych zawartych w:

- 1) informacjach podatkowych przekazywanych organom podatkowym przez podmioty inne niż wymienione w § 1,
- 2) aktach dokumentujących czynności sprawdzające,
- 3) aktach postępowania podatkowego, kontroli podatkowej oraz aktach postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe,
- 4) dokumentacji rachunkowej organu podatkowego,
- 5) informacjach uzyskanych przez organy podatkowe z banków oraz z innych źródeł niż wymienione w § 1 lub w pkt 1.”;

195) w art. 294 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta, marszałek województwa oraz pracownicy samorządowych służb finansowych,”;

196) w art. 297 w § 1:

a) zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Akta, w tym akta zawierające informacje wymienione w art. 182, urzędy skarbowe udostępniają wyłącznie:”;

b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych lub izbie skarbowej — w toku postępowania podatkowego, postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe lub postępowania kontrolnego prowadzonego w urzędzie skarbowym,”;

c) w pkt 2 wyrazy „karnym skarbowym” zastępuje się wyrazami „postępowaniem w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe,”;

197) w art. 298 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sędziom, prokuratorowi, a także upoważnionym pisemnie przez prokuratora funkcjonariuszom Policji, służbom ochrony państwa i ich funkcjonariuszom — w związku z toczącym się postępowaniem,”;

198) w art. 299:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organy podatkowe udostępniają informacje zawarte w aktach spraw podatkowych, z wyłączeniem informacji określonych w art. 182, organom i osobom wymienionym w art. 298.”;

b) w § 3 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych — w celu realizacji zadań określonych w przepisach o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców,”,

c) skreśla się § 5;

199) po art. 299 dodaje się art. 299a w brzmieniu:

„Art. 299a. Akta, o których mowa w art. 298, i dokumenty zawierające informacje, o których mowa w art. 299, przekazywane organom i osobom wymienionym w art. 298 pkt 4—7 oraz art. 299 § 2—4 oznaczają się klauzulą „Tajemnica skarbowa”.”;

200) skreśla się art. 302 i 303;

201) dodaje się dział VIIIa w brzmieniu:

„Dział VIIIa

Zaświadczenia

Art. 306a. § 1. Organ podatkowy wydaje zaświadczenia na żądanie osoby ubiegającej się o zaświadczenie.

§ 2. Zaświadczenie wydaje się, jeżeli:

- 1) urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego wymaga przepis prawa,
- 2) osoba ubiega się o zaświadczenie ze względu na swój interes prawny w urzędowym potwierdzeniu określonych faktów lub stanu prawnego.

§ 3. Zaświadczenie potwierdza stan faktyczny lub prawny istniejący w dniu jego wydania.

§ 4. Zaświadczenie wydaje się w granicach żądania wnioskodawcy.

§ 5. Zaświadczenie powinno być wydane bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 7 dni.

Art. 306b. § 1. W przypadkach, o których mowa w art. 306a § 2, organ podatkowy jest obowiązany wydać zaświadczenie, jeżeli chodzi o potwierdzenie faktów albo stanu prawnego, wynikających z prowadzonej przez ten organ ewidencji, rejestrów lub z innych danych znajdujących się w jego posiadaniu.

§ 2. Organ podatkowy, przed wydaniem zaświadczenia, może przeprowadzić w niezbędnym zakresie postępowanie wyjaśniające.

Art. 306c. Odmowa wydania zaświadczenia lub zaświadczenia o treści żądanej przez osobę ubiegającą się o nie następuje

w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

Art. 306d. § 1. Organ podatkowy nie może żądać zaświadczenia w celu potwierdzenia faktów lub stanu prawnego, znanych organowi z urzędu lub możliwych do ustalenia przez organ na podstawie posiadanej ewidencji, rejestrów lub innych danych albo na podstawie przedstawionych przez zainteresowanego do wglądu dokumentów urzędowych.

§ 2. Organ podatkowy żądający od strony zaświadczenia w celu potwierdzenia faktów lub stanu prawnego jest obowiązany wskazać przepis prawa wymagający urzędowego potwierdzenia tych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia.

Art. 306e. § 1. Zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości wydaje się na podstawie dokumentacji danego organu podatkowego oraz informacji otrzymanych od innych organów podatkowych.

§ 2. Przed wydaniem zaświadczeń, o których mowa w § 1, ustala się, czy w stosunku do wnioskodawcy nie jest prowadzone postępowanie mające na celu ustalenie lub określenie wysokości jego zobowiązań podatkowych. Jeżeli takie postępowanie jest prowadzone i zgromadzony materiał dowodowy pozwala na jego zakończenie, powinna być niezwłocznie wydana decyzja ustalająca lub określająca wysokość zobowiązań podatkowych, w celu wykazania ich w zaświadczeniu.

§ 3. Nie można odmówić wydania zaświadczenia, jeżeli nie jest możliwe zakończenie postępowania, o którym mowa w § 2, przed upływem terminu określonego w art. 306a § 5. Wydając zaświadczenie, organ podaje informacje o prowadzonym postępowaniu.

§ 4. Na żądanie wnioskodawcy w zaświadczeniu podaje się także informacje:

1) czy w stosunku do wnioskodawcy prowadzone jest:

- a) postępowanie mające na celu ujawnienie jego zaległości podatkowych i określenie ich wysokości,

- b) postępowanie egzekucyjne w administracji, również w zakresie innych niż podatkowe zobowiązań wnioskodawcy,
- c) postępowanie w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe,

2) dotyczące:

- a) okresów, z których pochodzą zaległości, i ich tytułów,
- b) podatków, których termin płatności został odroczony lub których płatność została rozłożona na raty.

§ 5. Jeżeli zapłata zaległości podatkowej wraz z odsetkami za zwłokę została odroczona lub rozłożona na raty, uznaje się, że podatnik, płatnik lub inkasent, do dnia upływu terminów, o których mowa w art. 49 § 1, nie posiada zaległości podatkowych.

Art. 306f. § 1. Organ podatkowy na wniosek osoby, która uprawdopodobni, że może być spadkobiercą, wydaje zaświadczenie o wysokości znanych temu organowi zobowiązań spadkodawcy wymienionych w art. 98 § 1 i 2.

§ 2. Jeżeli postępowanie podatkowe w sprawie określenia lub ustalenia wysokości zobowiązań podatkowych spadkodawcy nie zostało zakończone, w zaświadczeniu podaje się przybliżoną wysokość zobowiązania na podstawie posiadanych danych co do podstawy opodatkowania.

Art. 306g. § 1. Organy podatkowe, za zgodą zbywającego, wydają na wniosek nabywcy, o którym mowa w art. 112 § 1, zaświadczenie o wysokości zaległości podatkowych zbywającego.

§ 2. W zaświadczeniu, o którym mowa w § 1, organ podatkowy określa wysokość zaległości podatkowych zbywającego na dzień wydania zaświadczenia.

§ 3. Przepisy § 1—2 stosuje się odpowiednio do należności wymienionych w art. 107 § 2 pkt 2—4, objętych zakresem odpowiedzialności nabywcy.

Art. 306h. § 1. Organy podatkowe, za zgodą podatnika, wydają zaświadczenie o wysokości zaległości podatkowych podatnika na żądanie:

- 1) jednostek organizacyjnych, które na podstawie ustaw regulują

czych zasady ich funkcjonowania uprawnione są do udzielania kredytów (pożyczek),

2) kontrahentów podatników prowadzących działalność gospodarczą oraz dzierżawców i użytkowników nieruchomości — w zakresie opodatkowania dzierżawionej lub użytkowanej nieruchomości,

3) małżonka podatnika, z zastrzeżeniem § 2, a także rozwiedzionego małżonka w zakresie zaległości powstałych w czasie trwania wspólności majątkowej oraz innych osób wymienionych w art. 111,

4) wspólnika spółek wymienionych w art. 115 § 1.

§ 2. Zgoda podatnika nie jest wymagana, jeżeli z żądaniem wydania zaświadczenia, o którym mowa w § 1, występuje małżonek podatnika pozostający z nim we wspólności majątkowej.

Art. 306i. § 1. Organ podatkowy na wniosek podatnika wydaje zaświadczenie o wysokości jego dochodu lub obrotu.

§ 2. W zaświadczeniach dotyczących wysokości dochodu lub obrotu stwierdza się wyłącznie, czy wnioskodawca jest lub nie jest podatnikiem:

1) podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, z określeniem wysokości obrotu,

2) podatku dochodowego (we wszystkich formach opodatkowania); w przypadku opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych na zasadach ogólnych — z określeniem wysokości dochodu przyjętego do podstawy opodatkowania, a w przypadku osób prawnych — z określeniem wysokości dochodu przyjętego do podstawy opodatkowania, jak również dochodu pozostającego po odliczeniu podatku.

Art. 306j. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb wydawania zaświadczeń, uwzględniając w szczególności odpowiedzialną organizację czynności związanych z wydawaniem zaświadczeń,

2) właściwość miejscową i rzeczową organów podatkowych do wydawania

zaświadczeń, uwzględniając rodzaj zobowiązania podatkowego,

- 3) wzór rejestru zaświadczeń oraz szczegółowy sposób jego prowadzenia, uwzględniając w szczególności treść wniosku o wydanie zaświadczenia, datę złożenia wniosku lub wyrażenia zgody na wydanie zaświadczenia, sposób załatwienia wniosku, treść wydanego zaświadczenia oraz dane identyfikujące wnioskodawcę,
- 4) wzór ewidencji przekazanych lub otrzymanych informacji w sprawach zaświadczeń oraz szczegółowy sposób jej prowadzenia, uwzględniając w szczególności dane identyfikujące osobę, której dotyczy zaświadczenie, treść przekazanych lub otrzymanych informacji, dane identyfikujące osobę lub organ przekazujący informację,
- 5) wzory zaświadczeń, uwzględniając w szczególności zakres danych wykazywanych w zaświadczeniu oraz dane identyfikujące wnioskodawcę i organ wydający zaświadczenie.

Art. 306k. W sprawach nieuregulowanych w art. 306a—306i stosuje się odpowiednio przepisy rozdziałów 1—6, 8—12, 14, 16 oraz 23 działu IV.”

Art. 2. W ustawie z dnia 14 czerwca 1960 r. — Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984) w art. 3 w § 1 w pkt 2 skreśla się wyraz „,VII”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178 i Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 154 w § 4 wyrazy „art. 33 § 4” zastępuje się wyrazami „art. 33a i 33b”;
- 2) w art. 159 w § 1 wyrazy „art. 33 § 4” zastępuje się wyrazami „art. 33a i 33b”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 i Nr 125, poz. 1368) w art. 65 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Nieruchomość stanowiąca przedmiot współwłasności łącznej może być obciążona hipoteką, jeżeli odrębne przepisy tak stanowią.”

Art. 5. W ustawie z dnia 20 września 1984 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 924 i Nr 153, poz. 1271) w art. 16 w ust. 2 po wyrazie „Polskiej” dodaje się wyrazy „, w sprawach z zakresu prawa podatkowego — ministra właściwego do spraw finansów publicznych”.

Art. 6. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 54, poz. 572 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1103 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 14, poz. 143, Nr 81, poz. 877 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 141, poz. 1178 i Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 w ust. 1a wyrazy „art. 130 § 1 pkt 1—4, 6 i 7” zastępuje się wyrazami „art. 130 § 1 pkt 1—4, 6—8”;
- 2) w art. 12 w ust. 1 wyrazy „art. 14” zastępuje się wyrazami „art. 284a ustawy — Ordynacja podatkowa”;
- 3) w art. 13:
 - a) w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 14 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 284a ustawy — Ordynacja podatkowa”,
 - b) skreśla się ust. 5 i 6;
- 4) skreśla się art. 14;
- 5) w art. 14a:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8, nie stosuje się art. 284 § 2, art. 284a, art. 288a ustawy — Ordynacja podatkowa oraz art. 27 ust. 1 pkt 7.”,
 - b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. W postępowaniu w zakresie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 8, stosuje się odpowiednio art. 285a, z zastrzeżeniem ust. 4, oraz art. 288 ustawy — Ordynacja podatkowa, również w zakresie kontroli oświadczeń osób nieprowadzących działalności gospodarczej.
4. Kontrolę oświadczeń o stanie majątkowym przeprowadza się przede wszystkim w siedzibie jednostki organizacyjnej kontroli skarbowej.”;
- 6) skreśla się art. 15—23;
- 7) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Organ kontroli skarbowej wydaje:

- 1) decyzje w rozumieniu ustawy — Ordynacja podatkowa, gdy ustalenia dotyczą podatków, opłat i niepodatkowych należności budżetu państwa, których określanie lub ustalanie należy do właściwości urzędów skarbowych,
- 2) wynik kontroli — gdy ustalenia dotyczą nieprawidłowości innych niż wymienione w pkt 1, w szczególności w zakresie oświadczeń o stanie majątkowym, gdy nieprawidłowości nie stwierdzono albo gdy ustalenia dotyczą należności celnych.”;

- 8) w art. 26 w ust. 1 i 2 wyrazy „art. 24 ust. 2 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 24 pkt 1”;
- 9) w art. 27 w ust. 1 w pkt 6 wyrazy „art. 24 ust. 2 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 24 pkt 2”;
- 10) w art. 28 wyrazy „art. 24 ust. 2 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 24 pkt 1”;
- 11) art. 31 otrzymuje brzmienie:
„Art. 31. 1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania kontrolnego stosuje się odpowiednio przepisy ustawy — Ordynacja podatkowa.
2. Użyte w ustawie określenia:
1) organ kontroli skarbowej,
2) inspektor kontroli skarbowej albo osoba dokonująca czynności kontrolnych, o której mowa w art. 38 ust. 3,
3) postępowanie kontrolne prowadzone przez organ kontroli skarbowej oznaczają odpowiednio: organ podatkowy, kontrolującego, postępowanie podatkowe lub kontrolę podatkową w rozumieniu ustawy — Ordynacja podatkowa.
3. Jeżeli przepisy ustawy — Ordynacja podatkowa zobowiązują kontrolujących do okazania legitymacji służbowej, kontrolujący, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, zobowiązany jest do okazania legitymacji służbowej i znaku identyfikacyjnego, z zastrzeżeniem art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 7 czerwca 2002 r. o zniesieniu Generalnego Inspektora Celnego, o zmianie ustawy o kontroli skarbowej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2002 r. Nr 89, poz. 804).”;
- 12) w art. 35c w ust. 5 skreśla się wyrazy „art. 16—22,”;
- 13) w art. 38 w ust. 3 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) czynności, o których mowa w art. 288 § 2 ustawy — Ordynacja podatkowa.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. z 1993 r. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104, z 1998 r. Nr 139, poz. 905 i Nr 161, poz. 1076, z 1999 r. Nr 50, poz. 499, Nr 57, poz. 596 i Nr 95, poz. 1100, z 2000 r. Nr 68, poz. 805 i Nr 105, poz. 1107, z 2001 r. Nr 12, poz. 92, Nr 39, poz. 459, Nr 56, poz. 580, Nr 63, poz. 639, Nr 80, poz. 858, Nr 90, poz. 995, Nr 106, poz. 1150 i Nr 122, poz. 1324 oraz z 2002 r. Nr 19, poz. 185, Nr 41, poz. 365, Nr 86, poz. 794 i Nr 153, poz. 1272) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w ust. 6 wyrazy „odsetkom stosowanym” zastępuje się wyrazami „opłacie prolongacyjnej stosowanej”;
- 2) skreśla się ust. 8b.

Art. 8. W ustawie z dnia 11 maja 1995 r. o Nacelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. z 1995 r. Nr 74, poz. 368 i Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106, poz. 679, Nr 114, poz. 739 i Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 2, poz. 5, Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 75, poz. 853, z 2000 r. Nr 48, poz. 552, Nr 60, poz. 704 i Nr 91, poz. 1008, z 2001 r. Nr 49, poz. 508 i 509, Nr 98, poz. 1070 i Nr 101, poz. 1113 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1177) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sąd udziela odpowiedzi na pytania prawne przedstawiane do rozstrzygnięcia przez samorządowe kolegia odwoławcze, izbę skarbową lub przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w sprawach podatkowych.”;

- 2) w art. 40 po ust. 2 dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Wykonanie zaskarżonej decyzji wydanej na podstawie art. 24b ustawy — Ordynacja podatkowa lub decyzji utrzymującej w mocy decyzję wydaną na tej podstawie podlega wstrzymaniu z mocy prawa — do czasu rozpatrzenia skargi przez sąd.

4. Wstrzymanie wykonania decyzji nie pozbawia podatnika prawa wykonania takiej decyzji.”;

- 3) w art. 57 w ust. 2 po wyrazie „Obywatelskich” dodaje się wyrazy „, w sprawach z zakresu prawa podatkowego — minister właściwy do spraw finansów publicznych”;

- 4) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. W sprawach nieunormowanych w niniejszej ustawie do postępowania przed Sądem stosuje się odpowiednio art. 7—9, art. 11—14 § 1, art. 29—32, art. 39—49, art. 57—60, art. 73, art. 74 § 1, art. 75—85, art. 97, art. 98, art. 101 § 1 i 2, art. 103 i art. 146 Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach z zakresu prawa podatkowego art. 102 § 2 i 3, art. 121, art. 122, art. 124, art. 126, art. 133, art. 136, art. 144—154, art. 162—164, art. 178, art. 179 § 1, art. 180—200, art. 201, art. 203, art. 206 i art. 245 ustawy — Ordynacja podatkowa, a w pozostałym zakresie stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.”;

- 5) art. 60 otrzymuje brzmienie:

„Art. 60. 1. W przypadku gdy Sąd w orzeczeniu:

- 1) uchyli zaskarżoną decyzję, a organ, rozpatrując sprawę, ponownie umorzy postępowanie,
2) stwierdzi nieważność aktu albo ustali przeszkodę prawną uniemożliwiającą stwierdzenie nieważności aktu,
stronie, która poniosła szkodę, służy odszkodowanie od organu, który wydał decyzję. Art. 160 Kodeksu postępowania

nia administracyjnego stosuje się odpowiednio.

2. W przypadku gdy orzeczenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy aktu organu podatkowego, przepisy art. 260 i art. 261 ustawy — Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 14 grudnia 1995 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 1, poz. 2, z 1999 r. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2001 r. Nr 8, poz. 64 i Nr 100, poz. 1081) po art. 32 dodaje się art. 32a w brzmieniu:

- „Art. 32a. 1. Kasy są obowiązane realizować polecenia przelewu dotyczące należności, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387), w terminie 5 dni roboczych od dnia obciążenia rachunku członka kasy.
2. W razie niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 1, kasa obowiązana jest do zapłacenia na rzecz Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego odsetek w wysokości przewidzianej dla odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.
 3. Do odpowiedzialności kas z tytułu niedopełnienia obowiązku określonego w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy — Ordynacja podatkowa o odpowiedzialności podatkowej inkasenta.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 21 czerwca 1996 r. o urządach i izbach skarbowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 489, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804) w art. 5 w ust. 6 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) ustalanie lub określanie i pobór podatków, opłat, niepodatkowych należności budżetowych oraz innych należności — w zakresie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach,”.

Art. 11. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 40,

poz. 400 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 15, poz. 180, Nr 26, poz. 306, Nr 31, poz. 383, Nr 60, poz. 703, Nr 84, poz. 948 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 63, poz. 637, Nr 72, poz. 745, Nr 76, poz. 807 i Nr 122, poz. 1320 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253 i Nr 113, poz. 984) w art. 24 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) wierzytelności wobec budżetu państwa, z wyłączeniem wierzytelności, które nie podlegają umorzeniu na podstawie przepisów szczególnych,”.

Art. 12. W ustawie z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802, Nr 89, poz. 972, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 128, poz. 1403 oraz z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804, Nr 112, poz. 974 i Nr 141, poz. 1178) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4¹ skreśla się § 2—4 i dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Przepisy art. 14 § 2—4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 1997 r. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387) stosuje się odpowiednio.”;
- 2) art. 262 otrzymuje brzmienie:

„Art. 262. Do postępowania w sprawach celnych stosuje się odpowiednio przepis art. 12 oraz przepisy działu IV ustawy — Ordynacja podatkowa.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 1997 r. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i Nr 119, poz. 1249 oraz z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i poz. 1800) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 31:
 - a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) z opłat, z wyjątkiem opłaty skarbowej.”,
 - b) skreśla się ust. 5;
- 2) w art. 49 w ust. 1 po wyrazach „stosuje się” dodaje się wyraz „odpowiednio”.

Art. 14. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 110 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, dyrektora urzędu kontroli skarbowej oraz naczelnika urzędu skarbowego w zakresie uregulowanym w odrębnych ustawach.”;

- 2) po art. 112 dodaje się art. 112a w brzmieniu:

„Art. 112a. 1. Banki są obowiązane realizować polecenia przelewu dotyczące należności, do których stosuje się przepisy ustawy — Ordynacja podatkowa, w terminie 5 dni roboczych od dnia obciążenia rachunku bankowego posiadacza tego rachunku.

2. W razie niedotrzymania terminu, o którym mowa w ust. 1, banki obowiązane są do zapłacenia na rzecz Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego odsetek w wysokości przewidzianej dla odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

3. Do odpowiedzialności banku z tytułu niedopełnienia obowiązku określonego w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy — Ordynacja podatkowa dotyczące odpowiedzialności podatkowej inkasenta.”;

- 3) w art. 159 w ust. 1 w pkt 1 po wyrazach „pożyczek pieniężnych lub akredytyw” dodaje się wyrazy „oraz realizacją poleceń przelewu na rachunki organów podatkowych z tytułu należności, o których mowa w art. 112a ust. 1”.

Art. 15. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1998 r. Nr 137, poz. 887 i Nr 162, poz. 1118 i 1126, z 1999 r. Nr 26, poz. 228, Nr 60, poz. 636, Nr 72, poz. 802, Nr 78, poz. 875 i Nr 110, poz. 1256, z 2000 r. Nr 9, poz. 118, Nr 95, poz. 1041, Nr 104, poz. 1104 i Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 8, poz. 64, Nr 27, poz. 298, Nr 39, poz. 459, Nr 72, poz. 748, Nr 100, poz. 1080, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 130, poz. 1452 i Nr 154, poz. 1792 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 41, poz. 365, Nr 74, poz. 676 i Nr 155, poz. 1278) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. Do należności z tytułu składek stosuje się odpowiednio: art. 12, art. 26, art. 29 § 1 i 2, art. 33 § 1, art. 33a, art. 33b, art. 51 § 1, art. 55, art. 59 § 1 pkt 1, 3, 4, 8 i 9, art. 60 § 1, art. 61 § 1, art. 62 § 1, 3—5, art. 72 § 1 pkt 1 i 4 i § 2, art. 73 § 1 pkt 1 i 5, art. 77 § 1 pkt 1 lit. a), b) i d), art. 77b, art. 78 § 1, 3 pkt 1 i 3, art. 91, art. 93, art. 93a—93c, art. 93e, art. 94, art. 97 § 1, art. 98 § 1 i 2 pkt 1, 2, 5 i 7, art. 100 § 1, art. 101 § 1, art. 105 § 1 i 2, art. 106 § 1 i 2, art. 107 § 1, 1a, 2 pkt 2 i 4, art. 108 § 1 i 4, art. 110 § 1, 2 pkt 2, § 3, art. 111 § 1—4 i § 5 pkt 1, art. 112, art. 113, art. 115, art. 116,

art. 116a, art. 117, art. 118 § 1 i 2 oraz art. 119 ustawy — Ordynacja podatkowa.”;

- 2) w art. 50 w ust. 3 po wyrazie „skarbowej” dodaje się wyrazy „, organom podatkowym”.

Art. 16. Do zapytań, o których mowa w art. 14a § 1 ustawy zmienianej w art. 1, niezafatwionych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 17. Do zabezpieczeń zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 33 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 18. Przepis art. 57 § 6 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy ma zastosowanie w zakresie bankowych postępowań ugodowych do czasu ich zakończenia.

Art. 19. Banki, spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe i państwowe przedsiębiorstwo użyteczności publicznej „Poczta Polska” są obowiązane zapewnić dostęp do formularzy dokumentów, o których mowa w art. 60 § 3 ustawy zmienianej w art. 1, najpóźniej w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. § 1. Do przedawnienia zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Jeżeli dotychczasowe przepisy określają korzystniejsze dla podatnika, płatnika lub inkasenta zasady i terminy przedawnienia zobowiązań podatkowych, stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. Do odpowiedzialności podatkowej osób trzecich z tytułu zaległości podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. § 1. Do spraw wszczętych a niezakończonych przez organy podatkowe pierwszej instancji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. Wnioski o wszczęcie postępowania wniesione do ministra właściwego do spraw finansów publicznych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. Odwołania od decyzji wydanych na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 wniesione przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24. § 1. Żądania uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji, która stała się decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają rozpatrzeniu w trybie, na zasadach i w terminach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej.

Art. 25. § 1. Kontrole podatkowe wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na zasadach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Jeżeli wszczęcie postępowania podatkowego, na podstawie ustaleń kontroli podatkowej zakończonej na podstawie dotychczasowych przepisów, następuje po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, postępowanie podatkowe wszczyna się na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

§ 3. Postępowania kontrolne wszczęte przez organy kontroli skarbowej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na zasadach określonych

w przepisach ustawy zmienianej w art. 6 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 26. Wnioski o wydanie zaświadczenia złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są załatwiane na zasadach określonych w przepisach ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 27. § 1. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 30 czerwca 2003 r., zachowują moc przepisy dotychczasowe, jeżeli nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

§ 2. Obwieszczenie ministra właściwego do spraw finansów publicznych wydane na podstawie art. 119 § 2 ustawy zmienianej w art. 1 traci moc z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. W roku 2003 obowiązują kwoty określone w art. 41 § 1, art. 112 § 1 pkt 3 oraz art. 262 § 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 28. Przepisy art. 3a oraz art. 168 § 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się od dnia 1 stycznia 2004 r.

Art. 29. Przepis art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 11 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1388

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA INFRASTRUKTURY¹⁾

z dnia 6 sierpnia 2002 r.

w sprawie zasad i trybu postępowania przy przeprowadzaniu przeglądów, prób i uznawaniu kontenerów oraz organów uprawnionych do dokonywania tych czynności oraz do kontroli stanu kontenerów.

Na podstawie art. 34 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 109, poz. 1156) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Przepisy rozporządzenia określają:

1) wymagania w zakresie uznawania kontenerów, ich prób, przeglądów oraz kontroli stanu kontenerów;

2) instytucję klasyfikacyjną, której powierza się zadania w zakresie prób, przeglądów i uznawania kontenerów;

3) organy uprawnione do kontroli stanu kontenerów.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) przepisach międzynarodowych — oznacza to:

a) Międzynarodową konwencję o bezpiecznych kontenerach (KBK), sporządzoną w Genewie dnia 2 grudnia 1972 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 24, poz. 118 i 119), zwaną dalej „konwencją”,